

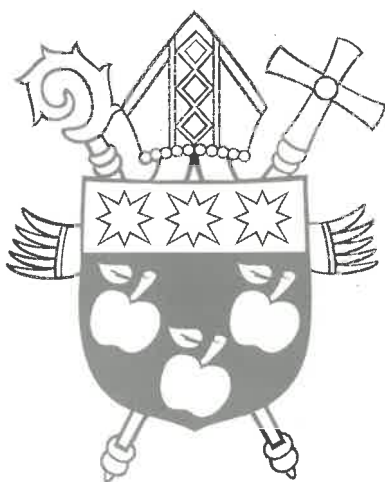
DIECÉZNÍ ČASOPIS

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Setkání

3

březen
2011
ročník
XXI.

Z poselství Benedikta XVI. k postní době

(...) Na své cestě často musíme čelit pokušení vlastnit a lásce k penězům, které narušují Boží prvenství v našem životě. Chamtivá touha po majetku vede k násilí, vykořisťování a smrti. Právě proto nám církev obzvláště v postní době připomíná praxi almužny, tedy schopnosti dělit se. Zbožštění hmotného majetku naopak způsobuje, že se nejen vzdalujeme jeden druhému; ale kromě toho okrádá člověka,

činí jej nešťastným, klame jej a svádí, aniž by plnilo své přísliby. Klade totiž hmotná dobra místo Boha, jediného zdroje života. Jak můžeme porozumět Boží otcovské dobrotě, jsou-li naše srdce plná sobectví a vlastních plánů, které nám nalhávají, že se tak může zajistit naše budoucnost? Pokušením je myslet si to, co boháč z podobenství: „Máš velké zásoby na mnoho

Pokračování na 4. straně.

Křížová cesta se sv. Anežkou

Ve středu 2. 3. 2011 zahájil pražský arcibiskup Dominik Duka OP mši sv. v kostele sv. Františka z Assisi rok sv. Anežky České. Od narození této královské dcery, která se zřekla majetku i nabídek ke sňatku s těmi nejmnocnějšími muži tehdejší Evropy a namísto toho následovala největší duchovní výzvu své doby – ideál sv. Františka – letos uplyne 800 let. Svatoanežský rok má ukázat životní dílo i dějinný význam této mimořádné osobnosti naší historie, která se v mnoha směrech stala vzorem jednání i pro současnost. Přestože je Anežka postavou 13. století, je pro naši společnost významná i tím, že její svatořečení se v listopadu 1989 stalo předzvěstí přicházející svobody v naší zemi.

1. Pán Ježíš odsouzen

Anežka vstupuje do kláštera klarisek - chvíle, která bude trvat dlouhých padesát let dobrovolného zaniceního sebezáporu. Píše se 25. března 1235. V kostele sv. Haštala shromáždili se členové pražských řádů, papežský legát Jan Kajetán, biskup pražský a nitranský. Král Václav, Konhuta, matka Konstancie, knížata domácí i cizí.

Údivné ticho vstupuje do jejich nitra. Před nimi dcera královská - odkládá bílé šaty, odkládá nachový plášť, knížecí čelenku. Dostává hrubou sutanu, uprostřed staženou silným provazcem barvy země a popela. Vyzouvá střevíčky, přijímá dřevěné sandály.

Kdosi podává biskupovi nůžky. Shrnula si vlasy, přiložil nůžky a stříhl. Otevřel ruku a vlasy se v nepořádku sesypaly na chrámovou dlažbu.

Podívala se na něho. Tolik jí toho bral. Vše leželo před oltářem, jak zvydlé kvítí.

„Teď jsi zasnoubena Králi světa“ - První její myšlenka v řeholním šatě.

2. Pán Ježíš přijímá kříž

Řádové sestry doprovázejí Anežku k velkému klášternímu kříži. Anežka zůstává před ním sama. Červeně matné světlo hořícího oleje ozaruje tvář Přibitého.

Sestra přijímá vnitřní tvar Hlavy nakloněné, rukou roztažených, srdce otevřeného. Chce být plna štědrosti a slitovnosti jako Přibitý. Z pohledu na její rty zachycujeme neslyšitelnou rozmluvu: Ježíši, dopouštíme se veliké chyby, hledáme tě stále v minulosti - v Betlémě, na cestách Palestiny, na Kalvarii, utíkáme z přítomného času. Byl jsi včera - budeš na věky - a my zapomínáme, že jsi dnes. Jsi stále NYNÍ - v tomto okamžiku. Hledáme tě v minulosti, ztrácíš se nám nezachycen v přítomnosti.

Poznání i láska vyžaduje stálou přítomnost. A zapomínáme už docela, že „tam, kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jménu tvém, jsi uprostřed nich.“ Jsi uprostřed nás a my tě neznáme.

3. Pán Ježíš pod tíhou kříže padá k zemi

Ježíšovo naklonění k zemi. První Anežčina audice. Jak se mu představit? V chudobě.

Slyšíme-li toto slovo, máme představu prázdného stolu, prázdné plotny, nevytopené místnosti, existenční minimum, až se zachvějeme.

Chudoba však ve smyslu zjevení není nuzotou, žebráctvím, být o všechno oloupen, nic nemít. Chudoba je vyjádření definitivního: „Hleďte nejprve království Boží a ostatní vám bude přidáno.“

Měníme radu i směr. Hledáme nejprve všechno ostatní a proto nenalézáme království Boží - a ostatní nám není přidáno. Pak pocítujeme zoufalou chudobu, opuštěnost, vydeděnost.

Anežka zůstává na cestě Evangelia: pochopila blaženství chudoby.

4. Pán Ježíš potkává svou matku

Byla to Maria, matka Ježíšova, která přivedla Anežku do náruče svého Syna. Kdo se s Ním setkává dříve, než přijde jiná láska do srdce, neodolá vnitřnímu kouzlu.

Anežka jako dítě byla připravována pro manželství v klášteře bílých sester. Rodiče vybírali pro ni snoubence. V nitru se však zasnoubila s Tím, jemuž slouží andělé, jehož kráse slunce a měsíc se podivují. Pohrdla královstvím země, náherou světa pro lásku k Pánu.

Všechny výhodné nabídky ztroskotaly. Bedřich Druhý, císař německý, upustil od sňatku a řekl českým posluš: „Kdyby Anežka naší láskou pohrdla a jiného sobě vyvolila, tu bychom pomstili tuto potupu zbraní na ní, na jejím bratru a na jeho království. Protože se však Ježíši Kristu zasvětila, sluší se, abychom jí blahopřáli.“

Anežce poslal list, dodává: „Na nás hříšného ve svých modlitbách si vzpomínej.“

5. Pán Ježíš přijímá pomoc

A toto právě budiž důkazem: že bydlím milostí ve vašich srdcích, snažíte-li se o moji čest a spasení duší. Duše, jež se zamilovala do mé pravdivosti, si nedá pokoje a ustavičně usiluje o to, aby prospěla všem. Mně nemůžete dát lásku, kterou vyžadují. Proto jsem vám daroval bližního, abyste jemu mohli dávat to, co mně dát nemůžete, totiž: milujte ho bez jakýchkoliv pozemských ohledů, neočekávajíc z toho žádné protilasky ani užítu. A já vám počítám to, co děláte bližnímu, jako byste to udělali mně.

Tato Ježíšova slova se stala Anežce základem veškeré vnější činnosti.

6. Pán Ježíš přijímá opět pomoc i tak malou, jakou je podání bílého šátku k utření potu a prachu

Anežka už jako dospělá poznala, že bez Boha není možné uskutečnit pravou lásku k bližnímu. Věděla, že jen ten je vpravdě křesťan, kdo prokazuje milosrdenství všem. Láska nikoho nevyklučuje, cítí bolest cizí jako svou vlastní. Založila útulek pro chudé a nemocné, špitál a mužský řád k němu. Sama ve svém okruhu připravovala pokrmu, ošetřovala, zhotovovala oblečení, chybující napravovala vlídným slovem - a ač abatyší -, byla oslovována na přání: starší sestra.

Vzájemný život sester na Františku je pro nás tajemstvím ukrytým přímému pohledu. Jejich úsměv, který přijímají po staletí všechny řádové sestry, je připravován celoživotní askézí a vyrovnáním.

Jednota tak zřetelná u všech klášterních komunit je výsledkem úžasné oběti vůle... Je vtiskem Kristovy tváře do podoby jednotlivých sester.

7. Pán Ježíš padá podruhé pod křížem

Poslušnost je dalším slibem sester a jí se uskutečňuje řád dokonalosti skrze obět téměř posvátnou. V poslušnosti je niterná vazba lásky - mizí egois-

mus. Kdo žije v pouhém já, žije v tom, co pomíjí, je ztracen. Kdo žije v poslušnosti vůči Slovu, žije ve věčnosti a je spasen.

Pavel upozorňuje: „Už nežiji, žije ve mně Kristus.“ V těchto slovech je ukryta proměna, stavba charakteru a růst v osobnost.

Anežka poznává strašný úděl odříkání, mlčení země i nebe na všechno lidské úpění a všechnu úzkost.

A ví, že člověku není pomoci, leda vzdá-li se úplně vši pozemské naděje a svěří-li se bez výhrady Tomu, který se zdá, jako by ho nebylo.

8. Děti a pláč

To patří k sobě. Nebraňte maličkým přijít. Víc Kristus nežádá, a my tušíme, co míní, čeho se dotýká. Území, které mělo být vyhrazeno jeho božské tvůrčí moci, opravdové lásce muže a ženy, je ponecháno libovůli.

Anežka obětovala Bohu tužbu všech, nejhoroucnější a nejoprávněnější: dát život ze sebe. Neuvídíme ani zde, ani na věčnosti svoje děti, svoje potomstvo.

Zasvěcují ti, Pane, půvabné sny, tužby a naděje, jimiž bije srdce mládí. Jak ráda bych vítala dětátka, které by mělo přímý pohled mého vyvoleného, líbala hladová ústa, jež by oslavovala moji krev v mateřské mléko proměňovanou, a zachovávala naši podobu v pokoleních. Jak ráda bych líbala v něm obraz toho, jež vzal na sebe lidskou podobu, aby za nás trpěl. Anežčin celibát chápán z vyššího hlediska, je protívahou porušovaných příkazů Božích. Nesesmilniš - nepožádáš!

9. Ježíš padá pod křížem potřeť

Milovat je umění - v lásce je nejvíce pádu k zemi. Anežka nemilovala lidi pro ně samé, ani z touhy po uspokojení, že koná dobro. Milovala druhého z lásky k Bohu - jako jedinečná a úžasná díla Boží.

Milovala svět způsobem nadpřirozeným. Milovala tvory láskou zároveň jednotlivou i všeobecnou - objímající všechny a každého zvlášť, jako blahodárný paprsek sluneční. Láska je výrazem čistoty, a tato je neviditelným prstenem zasnoubení na ruce Anežčině. Prsten čistoty, nic hotového, co je dáno na začátku, nýbrž co je získáno dlouhým životem, prací, jak běloba prádla.

Jak jiný, dokonalý je projev lásky, vidíme-li bližním: Tělo Kristovo, Krev Kristovu. Blážení a šťastní jste, vy čistého srdce, vidíte Pána.

10. Pán Ježíš zbaven roucha

Anežka předešla v životě španělského učitele mystiky, sv. Jana od Kříže, který mluví o nahosti - o svlékání: nemít nic, k ničemu nelnout, být prostoupen světlem, které je formou vidění, v Tvém světle uvidíme Světlo.

Nahost je dětský stav, je příchod z tmy lůna na světlo, je příchod z tmy země v náruč Světla.

Pokračování na 3. straně obálky.

OBSAH

Sv. Basil Veliký o smyslu postu	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Českobudějovický „hlavní kostel“ před opravou	4
Pozdrav z Prahy na jih	5
Spolupráce Rakousko - Česká republika	6
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Postní doba – příprava na slavení velikonočního tajemství	7
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Vítězná fotografie byla odměněna mobilem	7
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Postní doba v rodině	8
Duchovní obnova podle Janových pašijí J. S. Bacha	10
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Animátorka Ktíši	11
„Chci hrát pro papeže“	11
CHRIST-LIFE: Tábořsko	12
Večer mladých v Prachaticích	12
Připravujeme	13
Večer ve Velešíně	13
Den modlitby a postu na paměť misionářů mučedníků	14
Prosba	14
Noc kostelů	14
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Radost všedního dne	15
Otec Zdeněk Čížkovský na Klokotech	16
Tradiční maškarní ples na Klokotech	16
Návštěva relikviáře sv. Maura a Pražského hradu	16
K četbě a studiu doporučujeme	17
PERSONALIA	17
Radio Proglas	18
Křížová cesta a instantní káva	19

Příští číslo
vyjde 18. 4. 2011.
Uzávěrka je 8. 4. 2011.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzerce:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Rídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintif

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

SV. BASIL VELIKÝ O SMYSLU POSTU

Popeleční středa, začátek doby postní, letos připadá na 9. března. Začíná tak čtyřicetidenní příprava na Velikonocce, které zpřítomňují událost naší spásy, výkupnou smrt a vzkříšení Krista. Na Popeleční středu slyšíme výzvu k obrácení, kterou Ježíš zahájil své veřejné působení: „Čiňte pokání a věřte evangelium“ (Mk 1,15). Ve staré době byl výrazem obrácení půst, žíněné roucho a popel, do kterého se oblékli např. obyvatelé Ninive na výzvu proroka Jonáše (Jon 3,5–6). V Ježíšově době zachovávali zejména stoupenci farizejského směru velmi přísně zákonná ustanovení o postu. Ježíš, který „nepřišel zrušit Zákon a Proroky“ (Mt 5,17), ale naplnit je, varuje před tím, abychom nekonali skutky spravedlnosti lidem na odiv: „Když se pak postíš ty, navoň si hlavu a umyj si tvář, aby o tvém postu nevěděli lidé, nýbrž tvůj Otec, který je ve skrytu; a tvůj Otec, který vidí, co je ve skrytu, ti to odplatí“ (Mt 6,17).

Třebaže i církev převzala zvyk udílení popelce a postní praxi, nemá po Ježíšově vzoru na mysli jen vnější gesto, ale především vnitřní obrácení k Bohu celým srdcem, které se projeví také rozchodem s hříchem a změnou života (KKC 1430 n). K náležitému chápání křesťanského postu píše ve 4. století jeden z kappadockých otců sv. Basil Veliký ve svých *Homiliích o postu*:

„Navoň si hlavu a umyj si tvář“ (Mt 6,17). Slovo tě volá k tajemství. Kdo je navoněn, je pomazán; kdo je umyt, je čistý. Přenes tento příkaz na svůj vnitřní život. Očisti svou duši od hříchů. Pomaž svou hlavu svatým olejem, aby ses stal společníkem Krista.“

Zdrženlivost byla stavem člověka před pádem, který žil životem podobným andělům. Protože nestřídmost člověk ráj ztratil, postem se může znovu přiblížit k Bohu:

„Půst je tak starý jako lidstvo samo: byl dán jako zákon v ráji. První zákon, který Adam přijal, byl tento: „Ze stromu poznání dobra a zla nebudeš jíst“ (Gn 2,17). Toto přikázání „nebudeš jíst“ je zákonem postu a zdrženlivosti. Kdyby se Eva zdržela tohoto stromu, nemuseli bychom nyní zachovávat tento půst... Půst jako způsob života v ráji je však také obrazem toho, že člověk měl podíl na životě andělů. Prostřednictvím spokojení se s málem by bylo možné podobnost s anděly zase získat... Protože jsme se nepostili, ztratili jsme ráj. Postíme se tedy, abychom se do něho znovu navrátili... Nenapodobuj neposlušnost Evy, nepřijímej znovu radu od hada!“

Skutečný půst však nespočívá jen ve zdrženlivosti od jídla, ale především v odvrácení se od zlého: „Nezužijte však dobro postu pouze na zdrženlivost od pokrmů! Skutečný půst totiž spočívá v odvrácení se od zla. „Rozbij nespravedlivé okovy!“ (Iz 58,6). Odpusť pochybení svému bližnímu, odpusť mu jeho viny. „Nepostěte se, abyste se oddávali rozepřím a hádkám“ (Iz 58,4). Maso nejíš, ale požíráš svého bratra. Zdržuješ se vína, ale nestoudnost nepřemáháš. Očekáváš večer, aby ses nasytil, ale celý den trávíš u soudu. Běda těm, kdo jsou opilí, ne však vínem! (srv. Iz 51,21). Hněv je opilostí duše, zbavuje ji rozumu jako víno... Skutečný půst spočívá v odvrácení se od zla, ve zdrženlivosti jazyka, v ovládnutí hněvu, odloučení se od žádostí, pomluv, lži a křivé přísahy. Zřící se těchto věcí, to je pravý půst. Postit se od těchto věcí, to je dobro.“

Půst, který církev stanoví jako přípravu před velikonočními svátky, tak nepředstavuje jen vnější skutek pokání, ale je výrazem a nástrojem skutečného vnitřního obrácení srdce. Představuje příležitost, aby člověk napřímil svůj život a připravil se tak na svátky vzkříšení Krista.

(Citováno podle: sv. Basil Veliký, *Homiliae de ieiunio* I, 2; 3; 4; 10. II, 7 (PG 31, 165; 167; 181. 196).

Monika Recinová

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

14.-19. 3.	(po-pá)	Vranov – Exercicie – oba biskupové
19. 3.	(so)	České Budějovice, kaple sv. Josefa – Svátek sv. Josefa, mše sv. (18 hod.) – oba biskupové
21.-23. 3.	(po-st)	Velehrad – Setkání moravských kněží – biskup Pavel
22. 3.	(út)	České Budějovice – Kněžský den – biskup Jiří
24. 3.	(čt)	Praha – seminář mše sv. 17.30 – biskup Pavel
25.-27. 3.	(pá-ne)	Velehrad – Rekolekce pro katechety – biskup Pavel
27. 3.	(ne)	Prachatic – Mše sv. k výročí 200 let narození sv. J. N. Neumanna (9.15 hod.) – biskup Jiří
28.-30. 3.	(po-st)	Svatá Hora – setkání vikářů – oba biskupové
31. 3.	(čt)	Praha – Mše v semináři – biskup Jiří
1.-3. 4.	(pá-ne)	Svatý Hostýn – Setkání poutníků – biskup Pavel
3.-8. 4.	(ne-pá)	Praha, břevnovský klášter - Exercicie sester – biskup Pavel
7. 4.	(čt)	České Budějovice, Kněžský domov – Výročí posvěcení kaple – biskup Jiří
9. 4.	(so)	Katovice – Svátost smíření (9 hod.), mše sv. (10 hod.) – biskup Pavel
11.-13. 4.	(po-st)	Hejnice – Zasedání ČBK – oba biskupové
14. 4.	(čt)	Třeboň – Vikariátní konference – biskup Jiří
15. 4.	(pá)	Prachatic – Diecézní setkání mládeže – biskup Pavel
16. 4.	(so)	Prachatic – Diecézní setkání mládeže – oba biskupové
17. 4.	(ne)	České Budějovice – Květná neděle, mše sv. (9 hod.) – biskup Jiří
20. 4.	(st)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše – Mše sv. pro Biskupské gymnázium (10 hod.) – biskup Jiří

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Českobudějovický „hlavní kostel“ před opravou

Českobudějovická farnost u svatého Mikuláše má tu výsadu, že její farní chrám je současně i katedrálním chrámem; to činí tuto farnost zcela ojedinělou a specifickou. Katedrální chrám sv. Mikuláše je jediným v Budějovicích a snad i v celé diecézi, jehož dveře zůstávají otevřené pro všechny lidi bez rozdílu, a to každodenně po celý rok. Má to přirozeně svá úskalí, avšak každý, kdo přichází do Budějovic z nejrůznějších částí diecéze a může se zastavit v katedrále, aby se ztišil, pomodlil a poklonil se Pánu, oceňuje takovou možnost. Vždyť kde u nás je možné nechat kostel takto otevřený... avšak mýlil by se, kdo by i poněkud ironicky podotkl, že tam není co ukrást.

Skutečností zůstává, že jako „hlava a matka všech kostelů v diecézi“, jako chrám otevřený pro všechny, vyžaduje i zvláštní péči jak ze strany biskupa (jehož katedra je tam umístěna), tak i ze strany faráře. Nebylo žádného biskupa v dějinách českobudějovické diecéze, kterému by neležela na srdci starost o tento chrám a tak to lze říci i o všech knězích, jimž byla kdy svěřena správa této katedrální farnosti, což platilo i v době totality.

Je tomu právě čtyřicet let, co katedrála sv. Mikuláše prošla rozsáhlou a naprosto zásadní rekonstrukcí celého interiéru. V duchu koncilních dokumentů se tehdy přistoupilo k odvážné realizaci úprav liturgického prostoru uvnitř katedrály, ale jak se zdá s odstupem doby, nešlo vždy o ta nejšťastnější řešení a rozhodnutí. Jistě jsme se mohli chlubit, že jsme byli jedni z prvních, kdo kdy udělal tak zásadní krok, ale určitá unáhlenost, daná i politickou situací, je ve výsledku zcela zřejmá.

Nejde v žádném případě o kritiku toho, co se udělalo v minulosti s vypětím mnoha sil, ale jestliže po čtyřiceti letech uvažujeme zcela logicky o výmalbě interiéru katedrály, pak je třeba myslet i na „doladění“ liturgického prostoru a „dotažení“ základní myšlenky jak byla načrtnuta koncem 60. let. Bylo by však nezodpovědné, kdyby zůstalo stranou např. podlahové vytápění, jehož životnost je překročena. Tak se ovšem začíná postupně jevit úkol se stále jasnějšími obrysy, který se stává pro všechny - nejen pro diecézního biskupa a faráře katedrální farnosti - i velkou a mimořádnou výzvou.

Biskupství českobudějovické proto vyhlásilo uzavřenou architektonickou soutěž na úpravu liturgického prostoru a její výsledky budou prezentovány v katedrále, pravděpodobně v měsíci dubnu. Koncem února věřící v katedrále a ostatních kostelích farnosti mohli slyšet (a číst v otevřeném dopise) radostnou a pozitivní zprávu

o tom, že se Děkanství u sv. Mikuláše již podařilo získat smluvně uzavřený příslib na účelově vázanou dotaci z fondů Evropské unie (Regionální operační program - ROP), tedy na opravu interiéru katedrály, což je na jedné straně velkou radostí pro děkana farnosti, ale na straně druhé i jeho velkou starostí a obavou. Finanční rozpočet plánovaných prací (nová kompletní elektroinstalace, podlahové vytápění, úprava liturgického prostoru, výmalba a částečná rekonstrukce přízemních prostor děkanství) je totiž necelých 25 mil. Kč, a přestože je pokryt zmíněnou dotací, bude zapotřebí spolupodílet se částkou téměř 4 mil. Kč.

Pokud se bude vše zdárně odvíjet podle plánu, pak by se dveře katedrály měly uzavřít po Velikonocích, a to na dobu dvou let. Během té doby bude sloužit jako hlavní kostel farnosti i celé diecéze, klášterní kostel Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí, kde vzývali celé generace našich předků Matku Boží jako „Ochránkyni města“. Jestliže katedrála - obrazně vyjádřeno - je „hlavou“, pak tento klášterní kostel je „srdcem“ a existuje mezi nimi úzká souvislost.

Jistě je přáním všech, aby se během následujících dvou let podařilo realizovat opravu katedrály tak, aby se skutečně stala nejen chloubou města a celé diecéze, ale kdokoli do ní jednou vstoupí, aby ji také vnímal jako odlesk krásy a vznešenosti Boží. Předpokladem ovšem je i vzájemná spolupráce a to nejen farníků, ale i všech diecézánů, prostě všech lidí dobré vůle. Kdokoli bude mít zájem o bližší informace, nechť se obrátí přímo na děkana katedrální farnosti. Bude zapotřebí vzájemného pochopení, dobré vůle a ochoty k velkorysému štědrosti, čemuž učí patron katedrály - svatý Mikuláš. Již nyní patří poděkování všem, kdo se budou podílet na tom, aby se toto dílo zdařilo, ať již půjde o finanční podporu, hledání dalších dárců a sponzorů či jakoukoliv další pomoc.

Svatý Mikuláš kéž všem dobrodincům katedrály vyprosí od Boha štědrý duchovní odměnu a Panna Maria - „Ochránkyně města“, kéž stále mateřsky bdí nad jejích i naší duchovní cestou a nad naším společným snažením!

*P. Dr. Zdeněk Mareš, Th.D.,
děkan katedrální farnosti a městský vikář*

Hlavní loď katedrály před úpravou v r. 1969

Pozdrav z Prahy na jih

Když jsem byla vyzvána, abych napsala pár řádek o tom, co je u nás v Praze u Šedých sester nového (či u mě osobně), tak jsem byla na rozpacích a měla pocit, že se zas až tak nové neudálo. Asi není nutné, abych za každou cenu hledala věci nové, ale uměla se podívat na to, co bylo a je a třeba trochu jiným pohledem.

Naše pražská komunita sídlící v Bartolomějské ulici v loňském roce přivítala dvě lomecké sestry: S. M. Helenku a S. M. Veroniku. Je nás tedy celkem 8 sester, což je už pořádná rodina. Z toho 4 sestry jsou už dříve narozené a ono by se to o té druhé polovině dalo pomalu už také říci.

Tři z nás chodíme do zaměstnání na různé dlouhé či krátké úvazky. Zbývající sestry zajišťují provoz klášterní domácnosti po všech stránkách. Pod jednou střechou máme kostel, kde jsou pravidelné denní bohoslužby a přes týden adorace od polední mše sv. až do večera. Sestry zde zajišťují hlídací či modlitby služby, aby i lidé z venku mohli přijít.

Co se týká mé osoby, tak v Praze nabíhám už třetí rok. Myslím, že už jsem si docela zvykla. Všimám si prostředí, lidí, jak bydlí, čím se živí, co je trápí nebo naopak co jim dává sílu žít tam, kde jsou... Praha je město velkých kontrastů, dějištěm nekonečných možností a příležitostí. Lidé žijí hodně jinak a mnohdy jsou vděční za to málo co mají. Také zbožnost mnohých, zvl. těch, co k nám přicházejí, mi přijde opravdová, upřímná, z přesvědčení. Je tu i mnoho společenství, která se pravidelně scházejí a modlí, vzdělávají a pomáhají si navzájem nést svá břemena, ale i radosti. Hlad po Bohu je veliký. A to je povzbuzující.

Já jsem od prosince 2009 nastoupila do nemocnice sester boromejek Pod Petřín. Pracuji na oddělení lůžka následné péče jako zdravotní sestra. Začátky byly hodně náročné, ale myslím, že se mnohé proměnilo k dobrému. Tak trochu vím, co se ode mě očekává a nejsem už ze všeho tolik vyplašená. Nacházím tu své místo, své skoro už „zajeté koleje“. Sloužíme většinou dvanáctky - ve dne v noci. Kolektiv se také za tu dobu proměnil, většina personálu jsou civilní zaměstnanci. Řádové sestry jsme tam 3, z toho je jedna lékařka. Občas si mě pacienti spletou s paní doktorkou, což s pokorou snáším :), má to i své výhody, pacienti jsou klidnější, když o ně „lékař“ pečuje ve den v noci. Také nám tam chodí studenti na praxe, což je také přínosné. Za tu dobu co jsem tam jsem zažila krásná setkání s lidmi a viděla proměny u mnohých. Jsem vděčná za prostředí nemocnice, zvláště za duchovní zázemí sester boromejek, za denní mše sv., které mohou pacienti poslouchat rozhlasem. Za možnost poslechu Proglasu, přítomnost kněze...

Také vnímám velkou úctu pacientů k řeholnímu oděvu a mnohem větší otevřenost a oče-

kávání. Boží pomoc a milosti jsou tam opravdu hmatatelné.

Co se mi velmi osvědčilo a stále osvědčuje jsou dvě skoro zázračné léčebné metody – úsměv a humor, což má pak i oboustranné účinky.

Jsem vděčná Pánu za toto své nové působiště, kde i mne přetváří, abych pak mohla a směla být jeho nástrojem.

Všem na Jih přeji hojnost všeho dobra, otevřené oči i srdce a připravenost pro obdarování Božími dary. Přeji také pozhnanou postní dobu, Velikonoce a jarní sluníčko!

S. M. Ludmila Lovečková z Bartolomějské

Obláti Panny Marie Neposkvrněné
a Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty
zvou na

**Postní duchovní obnovu
s P. Jakubem Berkou, O.Praem
ZÚSTAT ČLOVĚKEM...**

Sobota 9. 4. 2011 Tábor-Klokoty

Program:

14.30 hod. - Promluva (dům Emauzy)

15.30-17 hod. - Možnost zpovědi

v Emauzích a kostele

16.30 hod. - Růženec

17 hod. - Mše svatá

Spolupráce Rakousko - Česká republika

Projekt „Oživení poutní tradice mezi jižními Čechami a Horním Rakouskem“

Dne 28. února 2011 uspořádalo Biskupství českobudějovické v přednáškovém sále bývalého dominikánského kláštera v Českých Budějovicích prezentaci žádosti o dotaci z fondů EU v programu přeshraniční spolupráce Rakousko - Česká republika. Vedoucím partnerem projektu pod názvem „Oživení poutní tradice mezi jižními Čechami a Horním Rakouskem“ je poutní farnost Římov, zastoupená P. Tomášem Koňářkem, OCr., rakouským partnerem je farnost Königswiesen - do níž patří mariánské poutní místo Kaltenberg - zastoupená děkanem P. Hansjörgem Wimmerem (děkanát Unterweißenbach, diecéze Linz). Dalším partnerem projektu je Biskupství českobudějovické. Záštitu nad projektem převzal Jihočeský kraj. Ke spolupráci byli též přizváni zástupci obou výše jmenovaných obcí, hornorakouské hejtmanství, biskupství Linz, Euregio Freistadt, Národní památkový ústav, ú. o. p. České Budějovice, sdružení Mühlviertler Alm – Unterweißenbach, Spolek pro obnovu venkova a Institut pro památky a kulturu, o. p. s. – Praha.

Jihočeský Římov je znám unikátním poutním areálem, sestávajícím z Lorety (Santa Casa) s ambity, kostela sv. Ducha a pašijové cesty, kterou tvoří kaple různé velikosti se sochami, obrazy a freskovou výzdobou. Areál byl v již existující obci budován českokrumlovskými jezuity od roku 1648 jako odpověď na zjevení Ježíše Krista a Bolestné Panny Marie jezuitskému lékárníkovi Janu Gurremu. Od založení přitahoval tisíce poutníků, a to hlavně z Čech, Moravy a Rakouska, kteří zde hledali a nacházeli duchovní pomoc, v novější době svým unikátním propojením architektury a krajiny přitahovala též zájem turistů a návštěvníků jižních Čech.

Hornorakouská obec Kaltenberg v okrese Freistadt je úzce spjata s poutním místem, které je zasvěceno Navštívení Panny Marie, jež se zde zjevila pasáčkům. Legenda se váže též k místní pozdně gotické soše Panny Marie. Původní starší kaple byla přestavěna roku 1658 a kolem roku 1800 rozšířena do současné podoby. Kaltenberg je uváděn jako druhé největší poutní místo v Horním Rakousku (po Pöstlingbergu).

Impulzem ke vzniku projektu se stala katastrofální situace po poslední velké krádeži soch z římovské pašijové cesty v červnu 2009, po níž musely být všechny kaple z bezpečnostních důvodů vyklizeny (25 kaplí, 66 soch celkem). Obnova každého poutního místa je možná jen v případě, když je součástí života lidí. Projekt přeshraniční spolupráce je proto pojímán jako startovní aktivita, na níž budou navazovat další, které se týkají nejen obnove-

ní tradice poutnictví v příhraničním regionu. Akce by měla pomoci ke vzniku přeshraničních struktur, které by měly být budovány též všemi lidmi dobré vůle na základě obecních a spolkových aktivit, rozvoje cestovního ruchu apod. V nejbližší době se ze strany Římskokatolické farnosti Římov plánuje obnovení návrhu na vyhlášení tohoto celého unikátního poutního areálu národní kulturní památkou. Setkání mělo pracovní charakter a zúčastnili se ho mimo jiné českobudějovický generální vikář Adolf Pintíř, emeritní generální vikář prel. Josef Ahammer z lineckého biskupství, zástupci obou farností, starostové obcí, ing. František Štangl z Jihočeského kraje, zástupci památkové péče a kultury. Prezentaci provedla iniciátorka projektu mgr. Iveta Černá z Biskupství českobudějovického a koordinátorka ing. Květoslava Pollhammer-Lauterbachová. J.Č.

Římskokatolická farnost Římov zve na

ŘÍMOVSKÉ PAŠIJE

ZPĚVEM A MODLITBOU BUDOU ZBOŽNÍ VĚŘÍCÍ DOPROVÁZET
KRISTA, SVÉHO SPASITELE, ŘÍMOVSKÝMI PAŠIJEMI

o Květné neděli 17. dubna ve 13. hodin

Vyjdeme v Duchu a v Pravdě od misijního kříže z poutního areálu touž křížovou cestou, již kráčel náš Pán pro naši spásu od Večeřadla, kde se rozloučil se svou Matkou.

Římovské pašije o 25 zastaveních jsou přesnou a pravděpodobně jedinou kopií Jeruzalémských pašijí, které již staletí v Davidově městě nejsou. Na 6,5 km křížovou cestu doporučujeme obutí do nepohody.

Kristovo utrpení – Passio Christi budeme zbožně rozjímat na Římovských pašijích také na **Velký pátek od 12. hodin.**

Bližší informace na tel. 387 987 244, mobil 723 064 946,
email: farnostrimov@centrum.cz, www.rimov.eu

PODPOŘTE SALESIÁNY DONA BOSKA

v Českých Budějovicích
Čtyřech Dvorech
při nutné rekonstrukci staré fary
na „Dům komunity“!

Podpořte tím jejich práci s dětmi,
mládeží a VŠ studenty, jejich otevřenost
pro nová zasvěcená povolání!

**Přispějte na č. účtu
u Poštovní spořitelny: 241458282/0300.**

Děkujeme za Vaši podporu!
Za Místní komunitu SDB
P. Jindřich Šrajer

Bližší informace k záměru najdete
na webových stránkách farnosti
<http://www.ctyrak.cb.cz>

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Postní doba – příprava na slavení velikonočního tajemství

Česká biskupská konference vyhlásila na začátku postní doby v r. 2010 pastýřský program, který má být přípravou na výročí 1150 let od příchodu svatých Cyrila a Metoděje. Úvodní – vstupní část programu byla zaměřena na práci s Písmem svatým a věnovali jsme se jí na podzim loňského roku.

V postní době, která začala Popeleční středou, se zaměříme na svátost křtu, který je začátkem křesťanského života. Druhý vatikánský koncil ukázal základní směr v chápání a slavení postní doby tím, že mj. stanovil: „*Postní doba se stává přípravou na slavení velikonočního tajemství, a to jednak zvláště připomínáním křtu nebo přípravou na jeho přijetí, jednak pokáním...*“ (srov. Liturgická konstituce II. vatikánského koncilu, 1963, čl. 109).

K tomu, abychom dobře využili postní dobu k přípravě na slavení velikonočních tajemství a obnovu svých křestních závazků, lze využít několika pomůcek. Např. publikaci „*Novéna o křtu*“, jejíž text připravil prof. Pitha pro Českou biskupskou konferenci. Knihu lze zakoupit v síti Karmelitánského nakladatelství nebo si ji objednat na adrese www.poustevnik-pitha.cz. Materiál připravený v této knize lze využít dvojím způsobem: jednak jako intenzivní novénu, která je

vyhlášena na dny 2.-10. 4. 2011 nebo jako podklad pro celou dobu postní, kdy každému dni novény věnujeme čtyři po sobě následující dny.

Jako pomůcka pro práci jednotlivce i celé farnosti mohou být rovněž materiály připravené pastoračními středisky při biskupství českobudějovickém: „*Velikonoční kající doba, průvodce dobou postní jako příprava na obnovu křestních závazků*“ a „*Rok křtu*“. Jejich texty vychází především z perikopy nedělního evangelia a preface, které jsou intenzivněji zaměřeny na přípravu katechumenů k přijetí křtu a přípravu na obnovu křestních slibů těch, kteří již křest přijali. Svou vzájemnou obsahovou souvztažností dávají tyto texty obnovené postní liturgii vlastní ráz, upozorňují na význam kajícího života z víry a dávají tak jednotlivým postním nedělím speciální tematiku – tj. křest. Oba materiály lze získat na adresách Diecézního katechetického střediska: dks@bcb.cz nebo na www.kc.bcb.cz v části Metodika – Třiletá příprava na výročí příchodu Cyrila a Metoděje.

Jedním z cílů tříleté duchovní přípravy na výročí příchodu Cyrila a Metoděje je oživení a prohloubení osobní víry všech věřících tak, aby z ní měla užitek i občanská společnost. Půst je doba příhodná pro nový začátek, pro práci na sobě, pro vlastní posvěcování i odříkání. Abychom byli schopni svým životem vnášet do společnosti, ve které žijeme Ducha lásky, protože: „...*Jedině tehdy, když do každého okamžiku, každého počínání a slova pronikne Duch lásky, který k nám přichází ve svátostech, stáváme se pravými a také přesvědčivými křesťany. Teprve když se takový láskou prozářený a smysl dávající život promítne do našeho okolí, můžeme mluvit o tom, že druhým přibližujeme samotného Boha, či spíše, že je přibližujeme k Bohu*“ (srov. Pastýřský list k první neděli postní 2010 – ACEBB 02/2010).

-au-

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Vítězná fotografie byla odměněna mobilem

Farní charita Milevsko uspořádala pro všechny, kteří pomáhali při letošní Tříkrálové sbírce, přátelské posezení s občerstvením. Setkání se uskutečnilo v úterý 1. března v 15 hodin v kanceláři charity v Latinské škole milevského kláštera.

Sešlo se asi 12 koledníků. Ti, kteří to měli daleko (ze Smolče a Nemějic), se nedostavili, z pracovních důvodů se nemohl zúčastnit ani pan děkan Berka, ze studijních důvodů pak někteří další.

Diecézní charita v Českých Budějovicích vyhlásila soutěž o nejhezčí fotografii s tématem tříkrálového koledování. Ze všech charit bylo vybráno 12 fotografií a její autoři dostali od T-Mobile mobilní telefon. Přítomní si vybrané fotografie prohlédli. Milevské charitě pomáhal také Josef Pich se svými dětmi a jak nám sdělila ředitelka Farní charity Alena Růžicková, právě jeho fotografie se stala jednou z vítězných.

„*Velice si vážím pomoci všech dobrovolníků a jsem ráda, že jsme si popovídali o strastech i radostech koledování. Myslím, že toto setkání bylo přínosem pro obě strany,*“ řekla

Vítězná fotografie - sourozenci Pichovi, kteří pomáhali s Tříkrálovou sbírkou

Růžicková. Na závěr – kromě předání telefonu – bylo připraveno překvapení. Několik kouzel-

nických čísel s kartami všem předvedl mladý iluzionista Ondřej Hrtoň z Milevska. (arů)

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Postní doba v rodině

Postní doba je dobou vnitřního obrácení a přípravy na obnovu křtu, jehož tématu je věnován rok 2011 v rámci přípravy na cyrilometodějské jubileum.

Přinášíme v tomto čísle setkání náměty, jak prožívat v rodině s mladšími dětmi letošní dobu postní, a to v návaznosti na četbu nedělního evangelia. Naše nabídka nechce být dalším požadavkem v řadě povinností. Může vést k přípravě na slavnost Velikonoc ve společenství církve a rodiny ve společných pěkných chvílích, k zamyšlení o účincích křtu, o jeho jedinečnosti a jednotlivých znameních křestní liturgie.

Probouzející se příroda, světlo, voda, to vše může být pro nás křesťany velkým podobenstvím vypovídajícím o životě, který je silnější než smrt, o věčném životě, na kterém máme podíl jako ti, kteří ve křtu s Kristem zemřeli a spolu s ním vstali k novému životu.

Snad tedy tyto podněty přispějí ke společné přípravě farnosti na obnovu křestních slibů, kdy o slavnosti Velké noci vyznáme, že nám Bůh dal život z vody a z Ducha svatého.

Co můžeme dělat společně?

Na začátku doby postní si můžeme doma sundat ze stěny kříž a položit ho na předem připravené místo. Do kroupky či do jiné vhodné nádoby lze nalít svěcenou vodu, a tak si při znamení kříže (např. u společné modlitby) připomenout svůj křest.

1. NEDĚLE POSTNÍ (Mt 4,1-11)

Není důležité, co máš, ale že jsi.

Ježíš byl vyveden od Ducha na poušť: aby byl pokoušen od ďábla. Když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nakonec vyhladověl. Tu přistoupil pokoušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, at’ se z těchto kamenů stanou chleby.“ On však odpověděl: „Je psáno: Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.“ Potom ho ďábel vzal s sebou do Svatého města, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů. Je přece psáno: Svým andělům dá o tobě příkaz, takže tě ponесou na rukou, abyš nenarazil nohou o kámen.“ Ježíš mu odpověděl: „Také je psáno: Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha. Zase ho vzal ďábel s sebou na velmi vysokou horu, ukázal mu všechna království světa i jejich slávu a řekl mu: „To všechno ti dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš řekl: „Odejdi, satane! Neboť je psáno: Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit.“ Potom ho ďábel nechal - i přistoupili andělé a sloužili mu.

Co můžeme společně dělat?

Posadíme se ke stolu a povídáme si o svých křestních jménech, Co znamenají? Jak jsme k nim přišli? Po kom je máme? Co nás inspirovalo?

Řekneme si, jak je nám příjemné nebo nepříjemné, když nám druzí říkají. Povídáme si, jakou souvislost mají naše křestní jména se jmény a ži-

voty svatých. Můžeme si prolívat knížky, prohlédnout obrázky nebo vyprávět příběh světce.

Povídáme si o tom, co se nám na sobě navzájem líbí. Podle čeho bezpečně poznáme, že je to tatínek, maminka, dítě a nikdo jiný. Povídáme si o tom, jaká jsou to gesta, slova, činnosti, vlastnosti apod.

Zkusíme se poznávat hmatem se zavřenýma očima. Či je to dlaň? Či jsou to vlasy? apod.

Vymyslíme různá gesta, kterými se navzájem ujistíme, že se máme rádi bez ohledu na to, co umíme, co dokážeme nebo co jeden pro druhého děláme. Pošleme si pusy, jeden druhého pohladíme apod.

V rodinném albu si prohlédneme fotografie křtu. Vyprávíme si, co se ten den stalo, z čeho jsme měli radost.

Zamyšlení

Ježíš se setkal s tím, kdo ho pokoušel. Říkal mu: Jestli jsi Syn Boží, jestli jsi tím, kým jsi, tak to dokaž. Ježíš to odmítl, protože věděl, kým je a co to znamená. Věděl, že Bůh je jeho Otec a že on je Boží Syn.

Také my jsme Boží děti a při slavení svátosti křtu kněz říká: „Ať je pokřtěný chrámem Tvé slávy, Bože, a Duch svatý ať v něm/v ní bydlí na věky věků.“ Tato slova nás ujišťují, že naše hodnota není v tom, co máme, co umíme, ale v tom, že jsme, že náš život je veliký dar Boha Otce, který zná naše jména a má nás rád.

2. NEDĚLE POSTNÍ (Mt 17,1-9)

Jeho tvář zazářila jako slunce a jeho šat zbělel jako světlo.

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami: A byl před nimi proměněn: Jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo. A hle - ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Petr se Ujal slova a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li; postavím tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Když ještě mluvil, najednou je zastínil světlý oblak, a hle - z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchajte!“ Jak to učedníci uslyšeli, padli tvářmi k zemi a velmi se báli. Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!“ Pozdvihli

oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.“

Co můžeme společně dělat?

Posadíme se ke stolu a povídáme si, kdo nebo co pro nás je „jako světlo slunce“, nebo co nám dnes „rozžářilo tvář“?

Povídáme si, kdo nebo co pro nás bylo „jako světlo slunce“ v minulosti.

Můžeme si společně zavzpomínat na to aktuální, co jsme společně prožili a co nám prožářilo všední dny.

Můžeme si společně prohlížet fotografie významných událostí v životě rodiny, vzpomínat a společně žasnout.

Vyprávíme si, co je na mamince, tatínkovi, babičce, dítěti hezkého nebo úžasného a nemusí to být ani viditelné očima.

Připomeneme si své kmotry a to, čím jsou pro nás výjimeční.

Prohlédneme si křestní roušku, podíváme se, co je na ní zobrazené a co to asi znamená.

Zamyšlení

Petr, Jakub a Jan na vlastní oči zahlédli, že Ježíš je Boží Syn. Viděli, jak jeho tvář zářila jako slunce a jeho šaty byly plné světla, a žasli nad tím. Viděli to, co tady na zemi v určitém smyslu zahlédneme, když náš život prozáří cokoli dobrého a smysluplného.

Také my jsme Boží děti a při slavení svátosti křtu dostáváme křestní šat a kněz říká: „(...), Bůh tě oblékl v Krista a učinil z tebe nového člověka. Bílé roucho ať je znamením této důstojnosti.“ Tato slova nás ujišťují o naději, že nás Bůh svou smrtí a vzkříšením proměnil v nového člověka a že nás jednou dokonale promění, až se s ním setkáme „tvář v tvář“.

3. NEDĚLE POSTNÍ (J 4,5-15. 19b-26. 39. 40-42)

Pramen vody tryskající do života věčného.

Ježíš přišel k samaršskému městu zvanému Sychar, blízko pole, které kdysi odkázal Jakub svému synu Josefovi. Tam byla Jakubova studna. Ježíš, una-

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

vený chůzí, posadil se - tak jak byl - u té studny. Bylo kolem poledne. Tu přišla jedna samaršská žena navážit vodu. Ježíš jí řekl: „Dej mi napít.“ - Jeho učedníci totiž odešli do města, aby koupili něco k jídlu. - Samaršská žena mu odpověděla: „Jak to? Ty, Žid, žádáš o napítí mne, Samaritánku?“ Židé se totiž se Samaritány nestýkali. Ježíš jí na to řekl: „Kdybys znala Boží dar a věděla, kdo ti říká: 'Dej mi napít', spíše bys ty poprosila mne, abych ti dal živou vodu.“ Žena mu namítla: „Pane, vždyť ani nemáš vědro a studna je hluboká. Odkud tedy chceš vzít tu živou vodu? Jsi snad větší než náš praotec Jakub, který nám dal tuto studnu a sám z ní pil i jeho synové a jeho stáda?“ Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo se napije této vody, bude zase žít. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žít navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného.“ Žena mu řekla: „Pane, dej mi tu vodu, abych už nikdy neměla žížeň a nemusela sem chodit čerpat: Vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha tady na té hoře, a vy říkáte: „Jen v Jeruzalémě je to místo, kde se má Bůh uctívat.“ Ježíš jí odpověděl: „Věř mi, ženo, nastává hodina, kdy nebudete uctívat Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte, my uctíváme, co známe, protože spása je ze Židů. Ale nastává hodina - ano, už je tady - kdy opravdoví Boží citelé budou Otce uctívat v duchu a v pravdě. Vždyť Otec si vyžaduje takové své citelé. Bůh je duch, a kdo ho uctívá, mají ho uctívat v duchu a v pravdě.“ Žena mu řekla: „Vím, že má přijít Mesiáš, nazvaný Kristus. Ten, až přijde, oznámí nám všechno.“ Na to jí řekl Ježíš: „Já jsem to, který s tebou mluvím.“ Mnoho Samaritánů z toho města v něj uvěřilo. Když tedy ti Samaritáni k němu přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal tam dva dny. A ještě mnohem více jich v něj uvěřilo pro jeho řeč. Té ženě pak řekli: „Věříme už nejen proto, že nám to pověděla, vždyť sami jsme ho slyšeli a víme, že je to skutečně Spasitel světa.“

Co můžeme společně dělat?

Posadíme se ke stolu a každý si může přinést skleničku nebo hrníček, který má rád. Povídky si, co z hrníčku nejraději pijeme, nebo od koho jsme ho dostali.

Můžeme si připravit něco na pití a pohostit se. Můžeme ochutnat „obyčejnou“ vodu, společně zalít květiny, příp. vyměnit vodu domácím zvířátkům.

Vyprávíme si, kdy jsme měli velkou žížeň a co nás přitom napadalo, nebo kdy jsme zažili, že bylo málo vody, nebo naopak moc vody. Naplánujeme si výlet k místu, kde pramení voda - ke kašně, studni nebo studánce.

Vyprávíme si, po čem „žijeme“, po čem toužíme, co nám chybí nebo co bychom chtěli, aby se stalo.

Vezmeme nádobku se svěcenou vodou a připomeneme si svátost křtu.

Zamyšlení

Bez vody by no zemi nebyl život, ale všechna voda světa neumí utišit lidskou žížeň po přátelství, po lásce, po přízni druhého člověka, po kráse nebo po porozumění. Je to jiná žížeň než touha

se napít. Ježíš řekl samařské ženě, která čerpala vodu u studny, že on je Ten, který utišuje lidskou touhu po naplnění.

Při slavení svátosti křtu se kněz modlí k Bohu nad vodou, aby ti, kdo v ní budou pokřtěni, stali se Jeho dětmi a měli Jeho život. Pak pokřtěného vodou omývá o říká: „Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“ Tato slova nás ujišťují, že patříme a budeme patřit do rodiny Božích dětí i na věčnosti.

4. NEDĚLE POSTNÍ (J 9,1.6-9.13-17.34-38)

Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl.

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Plívl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: „Jdi se umýt v rybníku Siloe.“ - to slovo znamená Poslaný. Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl. Sousedé a ti, kteří ho dříve viděli žebrat, se ptali: „Není to ten, který tu sedával a žebral?“ Jedni tvrdili: „Je to on.“ Jiní říkali: „Není, ale je mu podobný.“ On řekl: „Jsem to já.“ Přivedli toho bývalého slepce k farizejům. Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. Také farizeové se ho znovu vyptávali, jak nabyl zraku. On jim odpověděl: „Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím.“ Někteří farizeové říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachová sobotu.“ Jiní ale namítali: „Jak by mohl hříšný člověk dělat taková znamení?“ A nemohli se dohodnout. Znovu se tedy zeptali toho slepého: „Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?“ On odpověděl: „Je to prorok.“ Řekli mu: „V hříších ses celý narodil a ty nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho. Ježíš se dověděl, že ho vyhnali, vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“ Odpověděl: „A kdo je to, Pane, abych v něho uvěřil?“ Ježíš mu řekl: „Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví.“ On na to řekl: „Věřím, Pane!“ a padl před ním na kolena.

Co můžeme společně dělat?

Posadíme se ke stolu a podíváme se, kdo z nás je nejbarevněji oblečený. Hledáme kolem sebe předměty určité barvy. Co je kolem nás zeleného, červeného, žlutého apod. Jmenujeme věci, které máme v práci, ve škole, školce nebo které jsou venku a jsou určité barvy.

Povídky si, jak měl kdo z nás barevný den, co viděl, co pestrého a rozmanitého prožil, co se mu

stalo, a můžeme to společně kreslit na velký bílý arch papíru.

Rozhlédneme se kolem sebe a jmenujeme, co všechno vidíme. Můžeme jmenovat i to, co druzí nevidí, protože to mají za zády. Můžeme popisovat předmět podle barvy a tvaru a ostatní hádají, co to může být.

Přikryjeme si dlaněmi oči a vyzkoušíme si, jaké to je „nevidět“. Můžeme poznávat různé věci hmatem, chutí, vůní.

Ukážeme dětem křestní svíci, prohlédneme si ji, můžeme ji zapálit a obdivovat, jak svítí a projasňuje své okolí.

Zamyšlení

Ježíš uzdravil člověka, který byl od narození slepý. Otevřel mu oči, aby uviděl všechny barvy světa, který byl kolem něj, uviděl tváře lidí, kteří byli kolem něj. Uviděl to, co si předtím jen představoval a tušil, jaké to asi je. Ježíš jej osvobozuje od toho, co mu brání vidět a prosvětluje jeho životní slepotu.

Jsme Božími dětmi a při slavení svátosti křtu křtomí zapalují od paškálu křtěnému křestní svíci a kněz říká: „Kéž pokřtěný vždycky chodí ve světle Kristově, kéž žije z víry až do konce.“ Ujišťuje nás, že nám Bůh přeje vidět život ve všech barvách, jaké jen život může mít, abychom dohlédli souvislost o smyslu věci.

5. NEDĚLE POSTNÍ (J 11, 3-7. 17. 20-27. 33b-45)

Já jsem vzkříšení a život.

Lazarovy sestry poslaly k Ježíšovi se vzkazem: „Pane, ten, kterého miluješ, je nemocen.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl: „To není nemoc k smrti, ale k slávě Boží, aby ji byl oslaven Boží Syn.“ Ježíš měl rád Martu a její sestru i Lazara. Když tedy uslyšel, že je nemocen, zůstal ještě dva dny v místě, kde byl. Potom teprve řekl svým učedníkům: „Pojďme znovu do Judska!“ Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je už čtyři dny v hrobě. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, chvála mu naproti, Marie zůstala v domě. Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel. Ale vím i teď, že ať bys žádal Boha o cokoli, Bůh ti to dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“ Marta mu odpověděla: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ Odpověděla mu: „Ano, Pane, věřím, že jsi Mesiáš. Syn Boží, který má přijít na svět.“ Ježíš byl v duchu hluboce dojat, zachvěl se a zeptal se: „Kam jste ho položili?“ Odpověděli mu: „Pane, pojď se podívat!“ Ježíš zaplakal. Židé říkali: „Hle, jak ho miloval!“ Ale někteří z nich řekli: „Copak nemohl ten, který otevřel oči slepému, také dokázat, aby on neumřel?“ Ježíš byl znovu hluboce dojat a přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Odstraňte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu namítla: „Pane, už zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.“ Odstranili tedy

Pokračování na 10. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Pokračování z 9. strany.

kámen. Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Po těch slovech zavolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Mrtvý vyšel, ovázan na nohou i na rukou pruhu plátna a s tváří omotanou šátkem. Ježíš jim nařídil: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnoho z těch židů, kteří přišli k Marii a uviděli, co Ježíš vykonal, v něj uvěřilo.

Co můžeme společně dělat?

Podíváme se z okna nebo se projdeme venku a hledáme, podle čeho poznáme, že se příroda kolem nás probouzí k životu. Obdivujeme nějakou kvetoucí rostlinu nebo rašící větvičku.

Naplánujeme si „jarní“ výlet nebo „jarní“ práci. Vyprávíme si, kdy bylo těžké dočkat se jara a kdy už to vypadalo, že jaro nikdy nepřijde.

Vyprávíme si o tom, jak se každé ráno budíme k životu, kdo nás budí, jakými slovy, jakým zvonením a co je na tom hezkého a co ne.

Připomeneme si květiny nebo zvířátka, které už se neprobudí k životu.

Vyprávíme si o příbuzných a známých, kteří se už také „neprobudí“ k životu a kteří už nezažijí letošní jaro.

Zamyšlení

Lazar se probudil k životu a vyšel z hrobu, podobně jako se po zimě probouzí jaro. Ježíš vrací svému příteli Lazarovi život a ukazuje nám tím mnohem cennější probuzení, které máme přislíbeno od toho, který sám je Vzkříšením a Životem.

Při slavení svátosti křtu maže kněz křtěného olejem a říká: „Všemohoucí Bůh označuje posvátným olejem i tebe, neboť patříš ke Kristu navěky.“ Tato slova nás ujišťují, že se můžeme radovat ze života, který i když je tady na zemi konečný, je přesto hodný nového probuzení do života ve věčnosti.

(Podle Dopisu rodičům katechetického a pedagogického centra v Ostravě k postní době 2011.)

Přejeme pěkné společné postní chvíle v rodině, ať se Vám podaří začít toto období ve vzájemné radosti a obdarování

za DCR Alena a Pavel Poláčekovi
Použity ilustrace Roswithy Betz.

Duchovní obnova podle Janových pašijí J. S. Bacha

- Navazující poslech jednotlivých částí díla (sboru, chorály, árie, recitativy) s překladem textu.
- Rozjímání při poslechu.
- Setkání s věřící duší v hudbě.
- Možnost sledování obrazového záznamu provedení díla.

Během obnovy je možné dohodnout individuálně svátost smíření.

Pro zájemce možné zajistit i nocleh ze soboty na neděli.

Můžete si objednat DVD s nahrávkou Janových pašijí J. S. Bacha za 350 Kč (jen závazně!)

Kdy: 8.-9. 4. 2011

Kde: Klášter Božího milosrdenství v Nových Hradech

Program:

Pátek: 17.00 – možnost příjezdu a ubytování v klášteře

18.00 hod. – večeře

19.00 hod. – večerní program obnovy

P. Michal Pulec

Modlitba na závěr dne

Sobota: 7.30 – modlitba

8.00 – snídaně

8.30 – dopolední program obnovy

P. Michal Pulec

12.00 – oběd

možnost vycházky

14.00 – odpolední káva

14.30 – odpolední program obnovy

P. Michal Pulec

18.30 – večeře

19.00 – možnost poslechu celého díla

Odjezd

Přihlásit se je možné již dnes přímo na webových stránkách www.bcb.dcr.cz nebo na tel. 731 402 981.

Postní doba znamená zklidnění, načerpání z hloubky.

DCR má nabídku i pro rodiny se staršími dětmi, ale rovněž pro jednotlivce, kteří mají rádi duchovní hudbu na mimořádnou akci - duchovní obnovu podle Janových pašijí Johana Sebastiana Bacha.

Umění, hudba působí v nitru člověka jiným způsobem než samotné slovo. Může podtrhnout a umocnit význam textu, přispět k jeho pochopení. Duchovní obnova podle Janových pašijí J. S. Bacha je obohacující i po stránce citové, předpokládáme, že oblaží a potěší mysl i duši účastníků. Je určena pro rodiny se staršími dětmi, manželské páry i jednotlivce.

Co může její účastník očekávat?

- Krátké uvedení do života skladatele a vzniku skladby.
- Duchovní výklad biblického textu Janových pašijí.

Lednové číslo Setkání otisklo články o práci pro seniory.

Zároveň zazněl slib, že pro lidi, kteří už o seniory pečují – navštěvují je jednotlivě, chodí do domovů důchodců předčítat nebo třeba provázet vozíčkáře na procházkách – připraví DCR ve spolupráci s dalšími setkání.

Dostalo už konkrétnější podobu, a tak zveme všechny zájemce na odpoledne nazvané

Být seniorům nablízku

24. 5. ve 13 hod. do Českých Budějovic (místo bude ještě upřesněno).

Program:

Mgr. Veronika Čepelková, vedoucí Centra pro seniory v Hradci Králové:

Být seniorům nablízku

(informace o vývoji práce se seniory v královéhradecké diecézi s prezentací)

Mgr. Jiřina Balková: *Tance vsedě – nové pohybové činnosti pro seniory, nabídka tematické literatury*

Mgr. Věra Suchomelová: *Trénink paměti*

Diskuse

Chcete-li se něco dozvědět o seniorech a seznámit se s různými metodami vhodnými pro práci s nimi, přihlaste se buď na stránkách www.dcr.bcb.cz nebo telefonicky 731 402 981.

S předstihem nabízíme
tradiční víkendové setkání rodin s dětmi
s pohádkovým názvem:

... a žili spolu šťastně až do smrti
aneb Žabka Carevna nám poradí

13.-15. 5. 2011 v klášteře

Božího milosrdenství v Nových Hradech

Hostem bude Mgr. Jiří Černý,

hudebník, terapeut, manžel a otec.

Nebude chybět modlitba, adorace, mše,

možnost svátosti smíření, rozhovory,

svědeckví i čas pro rodiče a děti. V pátek

večer s písničkami našeho hosta.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Animátoři na Ktiši

Autobus z Třeboně mi neušel, už v Budějovicích je nás dost, Mirka získává indiánskou přezdívku Hýkající mustang, v Prachaticích nabíráme další. Oproti dřívějším způsobům, jak se dostat na animátory (pěšky, stopem, spoléháním na Romana...) příliš bezproblémové. No, jak se to vezme. Třetina lidí jde na maturák Kendyho, takže Ktiš bude o něco prázdnější než obvykle. A to organizátoři jako problém berou.

Už od Budějovic jsme se bavili o jídelníčku („Máš ho? Já taky ne. Hahahahahahaha“). Ano, začali jsme se pomalu přesouvat do řádné animátorské praxe. Zadání bylo a stále je celkem náročné. Jak již bylo poznat z předcházející krátké ukázky, jídelníček odevzdalo opravdu málo lidí. Taky že nás za to řádně pokárali. Musíme ho odevzdat pro příští, už poslední animátory. Navíc jsem zjistil, že celkově musím do května nadělat 40 hodin animátorské praxe – Au! No, ty, kteří jídelníček odevzdali, taky zrovna nešetřili, kritika byla rozsáhlá a zdrcující („Tohle nejde uvařit pro 30 lidí, tohle taky ne, a tohle? Vůbec!“), až jsem získal dojem, že se prakticky dají dělat jen chleby s pomazánkou/marmeládou.

Nebudu vás nutit rozsáhlým popisem programu. První přednáška byla od Romana o spolču. Přes různé okliky způsobenými prací ve skupinkách (teorie Alfasmace, nezbytnost chlebiček, afterparty) jsme se dostali k tomu, co od spolča očekáváme, jak ho řídit a na co si u něj dávat pozor.

Pokoj Betlém byl tuto noc nezvykle tichý. To bylo tím, že obvyklé osazenstvo bylo rozděleno do dvou pokojů :

Sobota je nejoblíbenější den animátorů. Je to jediný celý den strávený společně a navíc: vždycky je hra! Ta tentokrát byla fakt zajímavá, posuďte sami: Po chvílce vysvětlování (opravdu jsem byl jedinej, kdo to nechápal?) se

seřazujeme do dvou řad. Ti, co stojí za sebou, tvoří tým. Jsem dohromady s Luckou Martanovou, to je bezva, protože tahle hra je o tom, jak dokážeme odhadnout myšlení svého parťáka. Po cestě, na kterou vás pošlou, je několik rozcestí. Já běžím doprava, Lucka doleva. Na konci oba najdeme papír s nějakým nápisem, např. Film. Musíme odhadnout, co tam napíše ten druhý, zaznamenáme to na příslušný papírek a běžíme zpátky. Na rozcestí se potkáme, a pokud jsme tam oba napsali stejný film (Avatar), můžeme pokračovat dále, jinak to jeden z nás musí běžet opravit. Úspěšně zvládáme zadání jako: Značka auta, Škola, Pohádková postava, Postava z bible, Jídlo... téměř zázračně se shodujeme. Celkový dojem (úžasný) kazí jen rozbahněná cesta.

Mírně zmatenou, ale zajímavou přednášku na téma *Historie církve* slyšíme z úst Rudolfa Svobody. Kryštof pravděpodobně půjde do pekla. Sladkou tečku programu pak tvoří skupinky s cvičením *Jak vést skupinku*. Je nečekaně obtížné vést diskuzi nad tématem vyplývajícím z úryvku bible, když vám posluchače dělají kamarádi s vylosovanými rolemi: Kecal, Odbíhač od tématu nebo Těžký introvert. Já to nakonec snad zvládám se ctí, ale když řeknu, že jsem se pěkně zapotil, lhát nebudu.

Pokoj Betlém tuto noc už nebyl potichu. Roumen, Pepa, Já, Mirek, Kryštof – tento kvintet je nezapomenutelný. Dědek nás několikrát pocítil svou návštěvou. Usínám hluboko po půlnoci. Neděle se nesla ve znamení reflexe a stanovování povinností do příštích animátorů. Tuším, že s největšími hříšníky měl osobní pohovor sám Roman. No dobře, na mě došlo taky. Pak už jenom mše, úklid, oběd, loučení – klasika. Znovu se uvidíme až v květnu. I když... něco jako sraz plánujeme ještě předtím. Sledujte „fejsbukovou“ skupinu animátorů JČ.

Tomáš Tichý

„Chci hrát pro papeže“

(volný překlad z oficiálních stránek: www.madrid11.com)

600 mladých přišlo na konkurs do orchestru a sboru na Světový den mládeže v Madridu **Madrid, 16. 2. 2011** - Polovina rodiny Sanchových se zúčastnila sobotního odpoledního konkursu, aby se mohla stát součástí orchestru, který bude doprovázet světové dny mládeže. Lidia, Moises, Tamar a Fatima Sanchovi zahráli tak nejlépe, jak jen mohli, aby přesvědčili porotu, že opravdu oni jsou ti z mála, kteří budou moci být blízko papeži.

Fatima, které je třináct let a hrála na flétnu, řekla, že pro ní znamená velmi mnoho být součástí orchestru: „Chci hrát pro papeže,“ řekla celá nervózní z jejího prvního vystoupení. Pro Lidii, které je dvacet let a hraje na trombón, orchestr spojuje dva nejdůležitější body v jejím životě: být křesťankou a hrát na hudební nástroj. „Co je lepšího, než taková kombinace!“ Řekla plná vzrušení. Strávily celé odpoledne cvičením s nadějí, že budou úspěšné. Jedna opouští, druhá zůstává... a tak to jde celý den, který končí pozdě v noci.

Sál byl plný notových zápisů nástrojů, na které hrálo tři sta mladých lidí z celého Španělska. „Byla jsem ohromená,“ řekla Isabel Grande z Madridu, „byli tam mladí z různých částí Španělska: Algeciras, Murcia... Všichni byli velmi talentovaní a hlavně tam byla velmi dobrá atmosféra bez náznaků soupeřivého ducha.“

Překonávání všech hranic

Nejen hudebníci z katolické církve se mohli ucházet o místo v orchestru. Konkurs mohl zkusit kdokoli. Pro Sofii Galasovou, která pochází z ruské ortodoxní církve, to byl způsob, jak dokázat, že víra jde nad rámec církví, které jsou součástí orchestru. „Jeden ze způsobů, jak překonat krizi, kterou zakouší křesťanská víra, je skrze jednotu církví. Není to tak, že bychom vnucovali svou víru ostatním, ale tak, abychom se všichni mohli obohatit navzájem.“ Pro Sofii je možnost hrát před papežem opravdu důležitý moment v jejím životě. „Důvod, proč jsem chtěla být muzikantkou byl, abych mohla šířit slovo Boží skrze mé umění,“ řekla a také dodala úvahu ze své životní zkušenosti. „Podle naší životní cesty, ti z nás, kteří se vážně zabývají touto formou projevu, si nakonec uvědomí, že šířit slovo Boží je důvod, proč umění existuje.“

Dokonalost má přednost

Zatímco výběr hudebníků bere v úvahu aspekty, jako je dostupnost ke zkouškám, motivace a odhodlání, je zde také jeden velmi důležitý bod, který to vše rozliší: „**hudební kvalita**“. To je přednost pro pořadatele, jako je Purita Echanove, která nachází ve slovech Bene-

Pokračování na 12. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Pokračování z 11. strany.

dikta XVI., „*dokonalost je cestou, jak hledat Boha*“, souhrn toho, co mají ve svém nitru.

Orchestr dává dohromady mladé s vysokými ideály, kteří nejsou spokojeni jen tak s něčím, jak komentuje paní Echanove, „*tyto ideály jsou řídicí silou, která je za hudbou a tím, co jí dává její rysy*.“ V první fázi tvoření toho, co se označuje jako „základní orchestr“, jsou hudebníci téměř všichni Španělé, protože musí každou sobotu chodit na zkoušky v Madridu. V srpnu se uskutečnila skvělá událost, že orchestr bude posílen mezinárodními hudebníky. Spolu s orchestrem bude sbor, do kterého byli zpěváci také vybíráni na základě konkursu. Jsou to mladé hlasy, které spolu s tří sta nástrosí budou zpívat a hrát pro papeže Benedikta XVI. a necelé dva miliony poutníků, očekávaných v Madridu.

Když to všechno byl ještě jenom sen

Nápad vytvořit orchestr se zrodil v hlavě Pedra Alfara, zakladatele projektu, který viděl, jak sbor na světových dnech oživil jejich nejdůležitější momenty, a tak snil o tom, tam také být. Co si ovšem nikdy nepředstavil, je to, že zrovna on bude organizovat orchestr a sbor na setkání v Madridu. Každým dnem se tento sen stává reálnějším!

Můžete shlédnout fotografie z příprav orchestru a sboru v albu na oficiálních stránkách www.madrid11.com Vendula Králová

CHRIST-LIFE: TÁBORSKO

O víkendu 25.-27. února v Klokotech u Tábora proběhla akce pro mládež z tábořského vikariátu „CHRIST-LIFE“. Tyto víkendové akce mají podpořit duchovní život mladých lidí v jednotlivých vikariátech českobudějovické diecéze. Zúčastnilo se přibližně 30 účastníků, většina přijela z Jistebnicka a blízkého okolí Tábora. Hlavním tématem víkendu bylo „*Bůh-Otec*“. Konalo se několik přednášek, které se snažily vyvrátit falešné představy o Bohu a zprostředkovávaly osobní vztah Boha k jednotlivým lidem. Další přednáška byla zaměřená na sebepoznání. Nechyběla ani hra s tématem biblických citátů a povídaní o způsobech modlitby. Sobotní večer byl završen adorací, při které jsme Bohu odevzdali falešné představy o Bohu, a v neděli jsme se zúčastnili farní mše svaté na Klokotech. Víkend byl uskutečněn za velké pomoci otců oblátů P. Jiřího Můčky a P. Pawla Dembeka, dále program připravovali P. Roman Dvořák a Jan Liška a jeho žena Kristýnka převzala vedení kuchyně. Ze zpětné vazby vyplývá, že byl tento víkend pro většinu účastníků výrazným duchovním posunem. Kristýna Lišková

VEČER MLADÝCH V PRACHATICÍCH

V pátek 18. 2. 2011 jsem se s očekáváním neočekávatelného vydala na první večer mladých v českobudějovické diecézi. Tento rok je pro Prachatice velmi významný nejen tím, že se v něm uskutečnil první večer mladých, ale zejména proto, že zde bude Diecézní setkání mládeže a Národní pouť Jana Nepomuka Neumanna.

Vyjely jsme s Oljou Švecovou, která měla připravenou přednášku o Sydney, o půl čtvrté z Českých Budějovic s nadějí, že do Prachatic šťastně dojedeme. Celé jízdy předcházela intenzivní modlitba, abychom vůbec ze zákeřných vrat biskupství vyjely. Jelikož nás má Pán Bůh rád, daroval mi ten den i schopnost navigovat, tudíž jsme o to zákeřnější jednosměrky v prachatickém centru pěkně převezly. Přivítal nás místní kaplan pro mládež Petr Hovorka. Ani jsme nestačily připravit data-projektor a všechny materiály a rychle jsme běžely do kostela, kde v boční kapli probíhala od osmnácti hodin mše svatá. Za krásným lomeným obloukem s pozůstatky maleb sloužili mši Roman Dvořák, ředitel Diecézního centra pro mládež, a Petr Hovorka, který měl kázání. Kázání se neslo v duchu zmatení jazyků a babylónské věže. Jak symbolické, když nás čekala výprava za světovými dny mládeže, kde má každý jedinečnou příležitost se ztratit ve spleti jazyků, ale i poznat jinou kulturu mladých z celého světa a tím i okusit víru jako plnost v Kristu.

Mile nás překvapil počet místní mládeže. Po počátečním skepticizmu, kdy jsme počítali

ly tak s jedenácti účastníky, na nás na místní faře čekalo jednáctičet mladých lidí, a to ještě spousta z různých důvodů nemohla. Kluci nejen během mše z kůru pěkně doprovázeli zpěvem a hrou na kytaru, ale i během celého večera. Na programu byla krátká hra, kde každý dostal palubní lístek s informacemi a zvířetem, či věcí typických pro Španělsko a Austrálii. Každý měl za úkol najít svoji dvojici. Posléze vyplnit palubní lístek a představit svého kamaráda. Následoval výlet do Sydney, kde jsme se dověděli, jak vypadalo setkání s papežem Benediktem XVI. a také jak takové světové dny mládeže probíhají. Po pauze jsem se ujala krátké prezentace o Španělsku a připravovaných světových dnech mládeže v Madridu a Tarragoně. Padlo i pár španělských vět, než se ujal slova Roman Dvořák, který měl zajímavě zpracované motto následujícího setkání: „*V Kristu zapusťte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry*.“ (Sv. Pavel) Pochutnali jsme si také na dobrotách, které přinesli samotní účastníci, čili jsem nepohrdla buchtou ani chlebíčkem. Rozdělili jsme se do tří skupinek, ve kterých jsme měli možnost se vzájemně poznat a také si popovídat o tom, jak prožíváme svá společenství a kdo z nás už byl na nějakém světovém dni. Celý večer jsme zakončili modlitbou a písničkou. Někteří pokračovali dále ve víru Prachatic a jiní šli sladce spát, tak jako my. Byl to vydařený večer, ze kterého mám opravdu radost, zejména proto, že jsem mohla poznat spoustu zajímavých mladých lidí. Vendula Králová

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

PŘIPRAVUJEME

16. 3. 2011 proběhne v rámci středoškolských střed na Piaristickém nám. prezentace Světových dnů mládeže. Večer začíná mší v 18 hod., následuje program v sále.

Groove Castle proběhne **18.-20. 3. 2011** na hradu Altpernstein v Rakousku. Jedná se o setkání mládeže tří zemí – Česka, Rakouska a Německa ve vzájemné spolupráci. Setkání je moderováno v češtině a němčině. Jedná se o hudebně kreativní projekt.

15.-16. 4. 2011 proběhne Diecézní setkání mládeže v Prachaticích.

Pro letošní setkání je motto „V Kristu zapustíte kořeny, na něm postavíte základy, pevně se držíte víry.“ (Kol 2,7)

Program začne už v pátek večer a bude trvat do soboty. Páteční večer je přístupný široké veřejnosti. Příspěvek na setkání je: Pá+So 130 Kč, So 100 Kč.

PROGRAM:

Pátek

- 16:00 Registrace na gymnáziu (G)
- 17:00 možnost farní **mše svaté** v kostele
- 18:30 Katecheze **Katky Lachmanové** v Národním domě (ND)
- 22:30 Alternativní programy (G)
(Adorace, čajovna, nabídka duchovního rozhovoru, či zpovědi)

Sobota

- 9:00 **Katecheze otce biskupa** (ND)
- 10:15-11:15; 13:00-14:00
Tematické skupinky
- 11:30 Oběd
- 14:15 Společný program v kostele
- 15:30 **Mše svatá**
- 17:00 Předpokládaný závěr

21.-24. 4. 2011 již tradičně na Ktiši budeme společně slavit **Velikonocce**. Na programu je společný duchovní program, ale i kreativně sportovní aktivity. Nebude chybět putování, ani živá hudba. Hlásit se můžete na dcm@bcb.cz

29. 4.-1. 5. 2011 proběhne druhý víkend kurzu **Christ-Life** v Táboře. Tématem pro tento víkend bude Syn – Ježíš Kristus. Na programu bude také zážitková hra a přednášky k danému tématu.

V sobotu **14. 5. 2011** proběhne v Brně v Hale Rondo koncert známého polského hudebníka **Piotra Rubika** s 6ti sólisty a 120ti členným orchestrem a sborem. Vstupenky stojí od 390 Kč, více na www.eventim.cz Kdo byste měl zájem jet s DCM, hlaste se na dcm@bcb.cz

17.-24. 7. 2011 se uskuteční **ENTERCAMP** pro mladé křesťany ve věku 15-23 let. Na programu budou rozmanité workshopy. Hlásit se můžete od 1. 3. za 1700 Kč, od 1. 5. za 2000 Kč. Více informací naleznete na stránkách www.entercamp.cz -dcm-

Večer ve Velešíně

V sobotu 19. 2. 2011 jsem se vydala na druhý večer mladých v naší diecézi, a to do česko-krumlovského vikariátu. Tentokrát nás hostilo městečko Velešín, který cestou od Budějovic určitě nepřehlédnete už svým do dálky se tyčícím komínem.

Tentokrát jsme vyjeli o půl čtvrté s tím, že budeme mít na místě dostatečnou rezervu na přípravu. Při představě, že teď v Prachaticích probíhají vepřové hody, se mi trochu zastesklo. O to více jsem byla v závěru spokojená, když jsem viděla, jací skvělí lidé na tento večer přijeli.

Poté, co jsme dojeli k správnému kostelu, nás přivítal místní kaplan pro mládež Martin Bětuňák. Na místo už také dorazil Roman Dvořák a Honza Děd, který je momentálně v týmu na Ktiši a také rodák z Velešína. Připravili jsme si všechny věci a Martin nás pozval na prohlídku fary. Obdivovala jsem zejména kuchyň s jídelnou, která je teď nově předělaná - je vidět, že má Martin rád středověk, historii a jednoduchost. Nezapře se v něm tedy srdce rytíře.

U masivního dřevěného stolu jsem popila silné presso a to už se začala sjíždět mládež

na mši, která byla v kapli od šesti hodin. Při zjištění, že nikdo z účastníků neumí hrát na kytaru, tento úkol padl na mě. Nechci říct, že to byla muka, ale ten den opravdu nebyl hudebně nejsilnější, proto jsme chvílemi zpívali i „á capella“.

Dohromady se sešlo dvacet účastníků rozmanitého věku z Českého Krumlova, Velešína, Větrní, Brloha, Zubčic, ale i Kvítkovic, Přídolí a Mojného. Setkání se také zúčastnil krumlovský vikář Václav Pícha. Večer se nesl v duchu dobré nálady. Účastníci dovezli spoustu dobrých buchet a také Martin Bětuňák připravil milé pohoštění. Program byl stejný jako v Prachaticích.

Celý večer jsme zakončili modlitbou z kartičky světových dnů a písničkou. Než jsme se všichni rozutekli do svých domovů, poslechli jsme si na závěr pár písní od zpěváka Richarda Čanakyho, který bude mít koncert na Diecézním setkání mládeže. Jsem ráda, že jsme po cestě domů nezabloudili. Byl to vydařený večer, ze kterého mám opravdu radost, zejména proto, že jsem mohla poznat spoustu zajímavých mladých lidí a také pěkné místo, jako je Velešín.

Vendula Krůlová

OBLASTNÍ SETKÁNÍ CHARISMATICKÉ OBNOVY

v Českých Budějovicích (budova Konzervatoře)

sobota 9. 4. 2011 (9-16 hod.)

„Falešné touhy aneb náhražky v duchovním životě“

Setkáním provede Mons. Michael Slavík, Th.D.

Hlídaní dětí zajištěno (jejich počet a věk nahlašte předem),
přihlášky do 3. dubna na e-mail cbudejovice@cho.cz

Příspěvek na náklady spojené se setkáním: 100 Kč.

Den modlitby a postu na paměť misionářů mučedníků

Letos se již podevatenácté připomíná po celém světě 24. březen jako Den modlitby a postu na paměť misionářů mučedníků. U nás je tato památka prozatím spíše neznámá. I proto jsme se rozhodli trochu přispět k tomu, aby se povědomí o bratřích a sestrách, kteří ještě i v naší době podstupují násilnou smrt při hlásání evangelia, rozšířilo co nejvíce, a abychom si hlavně my všichni lépe uvědomili misijní rozměr své vlastní víry. Křtem se každý z nás stává misionářem, stává se „mučedníkem“ v pravém slova smyslu, tedy živým svědkem Kristovy lásky a spásnosné síly jeho evangelia.

Zveme vás tedy k tomu, abyste si letos tuto památku připomněli.

Tento den mohou slavit jak místní církve na úrovni farních společenství, tak řeholní komunity a jiná společenství zasvěceného života, společenství mládeže, prostě všichni křesťané, kteří cítí spoluzodpovědnost za šíření Božího království, a chtějí se tedy modlit za misionáře, misionářky a křesťanské komunity žijící v prostředí diskriminace a pronásledování.

Možností, jak se k této památce připojit, je hned několik:

- 24. března můžeme obětovat své modlitby a půst na výše uvedený úmysl.
- Nemocní a trpící mohou své bolesti obětovat v tento den na paměť misionářů a misionářek zabíjených loni pro hlásání evangelia.
- Můžeme zaslat peníze ušetřené postem na jeden z misijních projektů např. Papežských misijních děl.
- Zapojme se i my v českobudějovické diecézi do podpory mužů a žen hlásajících evangelium a pomáhajících potřebným naší nejmocnější zbraní, kterou je společná modlitba. **Pojďme se 24. března 2011 zapojit do 24hodinového nepřetržitého proudu modliteb.**
- Na tel. 603 224 665 (Hana Koukalová, asistentka diecézní kanceláře PMD) se můžete přihlašovat na čas, který si pro modlitbu vyberete. Tabulka s přehledem modlících se bude vyvěšena na webových stránkách Papežských misijních děl českobudějovické diecéze: www.pmd.bcb.cz.
- Můžeme se zúčastnit chvíle společné modlitby za misionáře mučedníky.

A právě k této poslední formě účasti vás chceme my, PMD, misionáři obláti, spolu s farností na Klokotech pozvat.

Zemřelé svědky evangelia si společně připomeneme ve čtvrtek 24. března 2011 v 17 hod. v kostele Nanebevzetí P. Marie v Klokotech při mši sv. a v pátek křížovou cestou sestavenou přímo k této příležitosti, při níž si připomeneme život těch, kteří vloni položili svůj život pro Krista a své bratry. Veškeré texty a plán bdění, modliteb, seznam zavražděných misionářů a misionářek najdete na webových stránkách biskupství, v kolonce Papežské misijní dílo nebo přímo na stránkách www.pmd.bcb.cz.

*P. Marek Adamczuk, OMI
diecézní ředitel Papežských misijních děl*

Prosba

Letošní 12. duben je připomínkou nejen 50. výročí letu Jurije Gagarina do vesmíru. Některé z nás v tento den před dvaceti lety začaly navštěvovat I. ošetrovatelský kurz blahoslavené Zdislavy, který v Českých Budějovicích pořádala Diecézní charita pod vedením paní Heleny Faberové.

Kurz byl zaměřen na domácí pečovatelskou službu a poskytl nám (bylo nás asi dvacet žen a jeden muž) po dobu deseti pátečních podvečerů mnoho hodin teorie. Tu nám přednášelo několik lékařů, mezi nimi i MUDr. Marie Svatošová, zakladatelka hospicového hnutí u nás.

Duchovně nás obětavě provázel P. Václav Habart a je jen škoda, že ty jeho promluvy tenkrát nikdo nenahrál... Soboty pak patřily praktickým cvičením nejen v učebně, ale později i „naostro“ v nemocnici, pod vedením profesionálních zdravotních sester. Kurz byl ukončen závěrečnou teoretickou i praktickou zkouškou.

Před ukončením kurzu jsme se společně vyfotili, a to nejen účastníci kurzu. Navštívili nás totiž v učebně velmi vzácní hosté, tehdejší apoštolský nuncius v ČR Giovanni Coppa a nově jmenovaný arcibiskup Miroslav Vlk.

Sice jsem už kontaktovala několik absolventek tohoto kurzu, ale uvedenou fotografii se mi nepodařilo sehnat. Mohu-li tedy touto cestou požádat toho, kdo fotografii má, zda by ji prostřednictvím Setkání neposkytl k otištění. Pokud k tomu napíše své vzpomínky, jistě udělá radost zase dalším čtenářům. Předem děkuji.

Anna

XI. Pochod pro život

Přijďte v sobotu 26. března do Prahy na XI. Pochod pro život. Za poslední rok zemřelo kvůli umělému potratu 25 tisíc dětí. Zůstali zde jejich zranění rodiče. Nastal čas na změnu.

V sobotu 26. března 2011 dopoledne před Pochodem pro život máte možnost seznámit se s činností občanských sdružení, které se věnují obnově kultury života, podpoře předmanželské a manželské čistoty a podpoře rodiny.
Setkání proběhne v pražském dominikánském klášteře (Husova 8, Praha 1).

Ve 13 hod. v kostele sv. Jiljí bude sloužena **mše svatá** obětovaná za děti zabitě při umělých potratech, za uzdravení a obrácení rodičů a lékařů.

Po 14. hodině začne již XI. Pochod pro život.

Program a registrační formulář:
<http://prolife.cz/?a=181>

Registrace pro organizace:
<http://prolife.cz/?a=180>

Noc kostelů

Loňského roku se poprvé v naší diecézi připojilo 17 kostelů k akci „Noc kostelů“. Tato nová preevangelizační iniciativa přišla z Rakouska přes Brno a měla v minulém roce velký ohlas ve veřejnosti. Celkem prý v naší republice navštívilo kostely na 250.000 návštěvníků.

Letos je určen pátek 27. 5. 2011.

Je vhodné, aby se duchovní správci s aktivními věřícími zamysleli, rozmysleli si a odhodlali se otevřít ten večer kostel pro veřejnost. Uspořádat koncert, program pro děti, prohlídku kostela (věže), uspořádat přednášku či besedu o křesťanství, o Bibli, o kultuře inspirované křesťanskou tradicí.

Vše musí být připraveno s vědomím duchovního. On sám by měl být garantem dobrého ducha akce. Je pastýřem farnosti! Kéž se kultivovaně a přiměřeně podle místních možností akce zdaří.

Nechť se iniciátoři obrátí na koordinátora Štěpána Hadače, e-mail: dekanstvibc@centrum.cz. Užitečné informace lze nalézt též na www.nockostelu.cz.

Biskupství královéhradecké Diecézní centrum pro seniory nabízí:

9.-16. 7. 2011 – pobyt pro prarodiče s vnoučaty – I. turnus,

Marianum – Janské Lázně (Krkonose)

16.-23. 7. 2011 – pobyt pro prarodiče s vnoučaty – II. turnus,

Marianum – Janské Lázně (Krkonose)

20.-27. 8. 2011 – pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt

– III. turnus,
Marianum – Janské Lázně (Krkonose)

INFORMACE A PŘIHLÁŠKY:

Biskupství královéhradecké
Diecézní centrum pro seniory
Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové
Tel.: 495 063 661, mob.: 737 215 328

e-mail: dcs@diecezezhk.cz

web: www.dcskhk.cz

nebo www.animatori.cz

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Radost všedního dne

Milevsko-Latinská škola – Nedělní odpoledne prožívá každý z nás různě. Někdo jde na procházku, někdo spí a odpočívá, jiný se sejde s přáteli. Ti, kteří v neděli 20. února v 15 hodin zamířili do Latinské školy kláštera v Milevsku, dobře věděli, že čas strávený tam, bude dobře využitý. Konala se tam totiž přednáška jáhna Karla Sádla na téma Radost všedního dne.

Když P. Jakub Berka viděl, kolik lidí přišlo, řekl: „Karel - to je značka!“ Jáhen Karel Sádlo se posadil ke stolu, působil plachým dojmem, skromně. Nezvedá oči k posluchačům, zcela se noří do svých úvah. Jeho kázání v kostele při bohoslužbách slova jsou vždycky krásná a mívají naléhavý obsah.

Jáhen Sádlo se tentokrát zamýšlel nad tím, co znamená všední den. Nabízí se, že se jedná o všechny dny. My si chceme vytvořit dny nevšední, výjimečné, dny plné zážitků. Tak něco podnikneme, něco si koupíme. Chvilku máme radost, ale pak zjistíme, že už nás to nebaví. Tak to mnozí z nás řeší nějakou tabletkou nebo alkoholem. Pak je z toho kocovina, člověk je stejně roztěkaný, podrážděný, nespokojený. A zase na něco čeká. Mnoho nám toho utíká v honbě za tím mimořádným.

Neměli bychom všednost chápat jako břemeno, měli bychom si všimnout obyčejných krásných věcí, třeba východu slunce. Je to nádherný

zážitek, denně se opakující. Je to všední nebo nevšední? Měli bychom být vděční a vnímaví k tomu, co máme. Všechno je darem, že ráno vstanu, že dýchám... Měli bychom být plni op-

timismu a radosti. I lidé v naší rodině jsou nám darem, záleží, jak k nim přistupujeme.

Když se řekne věřím nebo víra, předpokládá se, že jde o něco nadpozemského. Ale bez víry se nedá žít, věřit se musí člověku, v rodině, kamarádovi, sousedovi... V každém vztahu je v co věřit, hledat, pátrat. V životě není nic bezcenného, všechno má smysl a svět je dobrý. Jen my to někdy bereme špatně do ruky. Každý jsme jiný a každý dostal nějaký dar. A tím poznáním se najednou všední den stane bohatstvím. Jáhen Sádlo se zmínil o zkušenosti rozjímavých mnichů z řádu trapistů. Je to přísný řád, oni se modlí, pracují a mlčí. Plyne jim den po dni a oni do každé přítomné chvíle a do jakékoliv činnosti vkládají maximum toho, čeho jsou schopni. Je třeba prožít každý přítomný okamžik, je to naše spolupráce na stavbě nebe. Celý život se učíme nacházet radost všedního dne. Radost z rozkvetlých stromů, z vůně trávy, ze zralého ovoce. V přírodě se všechno chová tak, jak má, my tam také patříme. Měli bychom se snažit pochopit logiku evangelia – čím víc dáš, tím víc dostaneš! Musíme se učit přijímat, sdílet, dávat, děkovat... A na konci života si můžeme říct, že štěstí a radost nám kapalo po kapkách a my můžeme být spokojení.

Odcházeli jsme domů o něco bohatší. Díky za připomenutí toho, na co tak často zapomínáme!

Alena Růžicková, FCH Milevsko

Svatý týden v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích

17. 4. KVĚTNÁ NEDĚLE

9 hod. - svěcení ratolestí a průvod z kláštera do katedrály, poté mše sv.

21. 4. ZELENÝ ČTVRTEK

9 hod. - pontifikální mše sv. se svěcením olejí a obnovou kněžských slibů
17 hod. - mše sv. na památku
Večeře Páně

22. 4. VELKÝ PÁTEK

17 hod. - bohoslužba na památku
Umučení Páně

23. 4. SLAVNOST ZMRTVÝCH- VSTÁNÍ PÁNĚ

20 hod. - Velikonoční vigilie

24. 4. NEDĚLE ZMRTVÝCH- VSTÁNÍ PÁNĚ

9 hod. - pontifikální mše sv.

Pohádkové dostaveníčko

V neděli 27. února 2011 se v klášterním sále na českobudějovickém Piaristickém náměstí už po sedmé sešli princezny, víly, indiáni, vodníci i kovbojové na dětském karnevalu s pohádkou. V roli moderátorky se představila již po několikáté Bohdana Majerová, která žertovně provázela děti celým karnevalem s pohádkou O ptáku Ohnivákovi a lišce Ryšce. Na děti kromě tancování čekaly i úkoly, spojené s touto pohádkou a v závěru samozřejmě nechybělo vyhlášení nejlepších masek.

-ih-

PS: Karneval pořádalo Děkanství u sv. Mikuláše.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Otec Zdeněk Čížkovský na Klokotech

V úterý 22. února uběhlo již devadesát let od narození Zdeňka Čížkovského, katolického kněze, misionáře a člena misijní kongregace oblátů Panny Marie Neposkvrněné.

Famíci na Klokotech jeho nedožitě výročí narození oslavili mší svatou koncebrovanou šesti oblátů a posléze v domě Emauzy všichni zavzpomínali na vzácného člověka nad jeho fotografiemi, obrazy a památnými předměty. Otec Zdeněk byl jako učitel po únoru 1948 nucen emigrovat. V Jihoafrické republice se stal knězem a čtyřicet let působil převážně u černošského kmene Zulu. Po roce 1990 se vrátil do své vlasti a obnovil kongregaci oblátů, nejdříve v Kroměříži a posléze na Klokotech.

V prosinci roku 1994 se právě zde objevil starší bělovlasý pán, kterému tehdy bylo 73 let. Klokoty jako filiální kostel tábořské farnosti neprožíval zrovna šťastné období. Otec Zdeněk se s neobyčejnou energií chopil duchovní obnovy poutního místa. Obklopil se lidmi, kteří mu pomohli s orientací pro něj v zcela neznámém prostředí a dokázali mu být nápomocni. Hlavní směr v misijní činnosti pak obrátil k mladým rodinám jako základu pro budoucnost církve a na získání nových mladých oblátů.

Mariánské poutní místo začalo rychle ožívat. Dokladem jsou návštěvy i přes 300 autobusů nadšených poutníků ročně. Skutečným zážitkem bylo doprovázet otce Zdeňka, jako ředitele Papežských misijních děl, na jeho cestách po Čechách, ať již to byly návštěvy farností, konviktu v Litoměřicích nebo rozhlasu Svobodná Evropa.

Jako příklad mohu uvést osobní zkušenost, kdy na pozvání pana biskupa Radkovského

sloužil otec Zdeněk o misijní neděli tři mše svaté v Plzni - u františkánů, u redemptoristů a nakonec v katedrále svatého Bartoloměje. Otec zde přednášel dojemný příběh o svém velmi starém příteli černochovi, který měl několik manželek, a jak jej na smrtelném loži pokřtil. Mohu říci, že jsem nikdy nic podobného neviděl. Plné kostely a všichni lidé, mladí i staří, při kázání plakali. Po kázání řekl lidem: „Víte, vy musíte na ty ubožáky v Africe dát dar, který je něco víc, musí vás to zabolet. Asi tak, jako bolí žaludek malé černocho, když mají hlad a stěny žaludku se jim trou o sebe.“

Posléze napsal pan biskup, že by potřeboval otce Zdeňka každou neděli, protože tolik peněz se nikdy u nich nevybralo.

Přítomnost otce Zdeňka byl pro Klokoty ten největší možný dar. Jeho osobitý přístup, velká odvaha a značné nasazení při předávání víry byly s ohledem na jeho věk obdivuhodné. Jen jedinou věc nemohl otec Zdeněk za sedm let působení na Klokotech pochopit. Kam se ztratila víra v Boha za těch čtyřicet let, co zde nebyl, a hlavně - v co vlastně věří český člověk? Věř jen ve vlastní síly, nebo v sílu peněz nebo v neprolomitelnost Benešových dekretů? Byl z toho vždy velmi smutný.

Je nutné říci, že otec Zdeněk má na Klokotech zdatné pokračovatele v kněžích kongregace oblátů a jejich misijní činnost se za poslední léta rozšířila i do Plzeňské diecéze. Určitě z nich má velkou radost.

Ing. Jan Krátoška

Tradiční maškarní ples na Klokotech

V neděli 13. února proběhl v Emauzích tradiční MAŠKARNÍ PLES, na kterém se sešla spousta krásných masek. K vidění byl kovboj, drsný pirát, indián, princezny v krásných róbach, Červené Karkulky, Egypťan ve stylových sandálech, jemné víly, Španělka, malá i velká čarodějnice s kocourem, selka, smrtka a mnoho dalších. Na začátku plesu nás všechny přepadli dva lupiči - popletové, kteří netrefili do zámku, kde chtěli ukrást vzácné obrazy, ale přišli k nám. Vše nakonec dobře dopadlo a lapkové se polepšili. Pro všechny masky pak byly připraveny zajímavé a náročné soutěže (a soutěžilo se skutečně s nasazením), ve kterých se daly vyhrát krásné ceny, a také, jak už to na plesích bývá, spousta tance, hudby a zábavy. A o tom, že se všichni velmi dobře bavili, svědčí i to, že se nám skoro ani nechtělo domů.

M. Candra

Návštěva relikviáře sv. Maura a Pražského hradu

V sobotu ráno vyrazil z Klokot avizovaný autobus plný poutníků směr Pražský hrad. Drobné komplikace v podobě napadlého sněhu nás nemohly odradit, a tak jsme v 10.30 již stáli na II. nádvoří Pražského hradu a vydali se na prohlídku Starého královského paláce. Ta začala ve starobylém Vladislavském sále, kde doslova zářil relikviář svatého Maura. Toto umělecké dílo nevyčíslitelné hodnoty na nás svou krásou a propracovanými detaily udělalo silný dojem. Když jsme se v rámci možností dostatečně vynadávali na relikviář, pokračovali jsme v prohlídce Starého královského paláce a prohlédli si kupříkladu kopii korunovačních klenotů či ono proslavené okno - tak úzce spojené s legendární defenestrací.

Poté v katedrále jsme se pomalinku přesunuli do Svatováclavské kaple, která byla pro nás vyhrazená a měli jsme ji tak pouze pro sebe. Celá atmosféra této nádherné kaple, tak úzce spojené s českým národem, byla naprosto úžasná a velmi slavnostní, stejně jako mše sloužená otcem Jiřím doslova pár metrů od ostatků sv. Václava. Dovolím si tvrdit, že zážitek spojený s touto mší svatou a Svatováclavskou kaplí vůbec, byl pro nás všechny zřejmě vůbec nejsilnějším z celého dne.

Poté, co jsme dokončili prohlídku katedrály samotné, jsme se rozešli každý již podle svých zájmů. Část poutníků se šla podívat na výstavu děl Karla Škréty, jiní dokončili okruh návštěvou Baziliky sv. Jiří či Rožmberského paláce. Ti nejvíce promrzlí pak využili možnosti zahřát se čajem, kávou či grogem v některé z restaurací. V půl páté jsme potom všichni společně vyrazili směrem k Táboru. Unavení, promrzlí, ale plni zážitků.

M. Candra

S někdejší papežem Janem Pavlem II.

NAKLADATELSTVÍ

A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1

Tel./fax: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Salvatore Tumino

Ježíš uzdravuje tvé srdce

Cesta od smutku k radosti

Setkání s Ježíšem od kořenů proměňuje život člověka a uzdravuje jej v jeho smutku a depresích. Autor se postupně zabývá lidskými vztahy – se sebou, s druhými, s Bohem –, našimi nemocemi, nenávistí, nedostatkem sebeúcty a pocitu viny, strachem z Boha, perfekcionismem, závislostí na televizi a hmotných věcech, pověrami, egoismem, pychou i problémy se sexualitou... Řešení nachází v Božím slově a v setkání s Ježíšem, který opravdu uzdravuje srdce a vede od smutku k radosti.

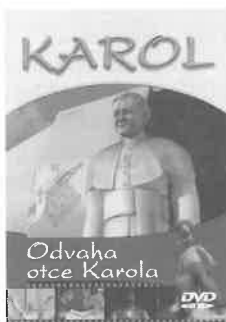
Brož., 128 str., 130 Kč.

Karol (DVD)

Odvaha otce Karola

Film o budoucím papeži Janu Pavlu II., který zaujme svou animací. Převážná část příběhu se odehrává v Polsku v padesátých letech 20. století, kdy se otec Karol seznámí se čtyřmi studenty a společně s nimi prožije obyčejné i důležité okamžiky života. Závěrečná část filmu shrnuje papežovy cesty za mladými v rámci Světových dnů mládeže.

Film je o velké důvěře v Boha, do jehož náručí se Jan Pavel II. nebál „skočit“ a k němuž vedl po celý svůj pontifikát všechny věřící, zvláště mladé lidi.

Animovaný film, český dabing,
73 min., 150 Kč.

Vhodné pro práci s mládeží jako příprava na Světové setkání mládeže v Madridu.

K beatifikaci Jana Pavla II. v nakladatelství Paulínky rovněž vyjde **Deník přátelství. Korespondence mezi Karolem Wojtylou a manželi Póltawskými**. Kniha bude představena 27. dubna v Praze během Večera Jana Pavla II. za přítomnosti těchto blízkých přátel Jana Pavla II.

Římskokatolická farnost
Děkanství u sv. Mikuláše
v Českých Budějovicích

pořádá

Křížovou cestu pro děti

na Dunajovické hoře u Lišova

Velký pátek - 22. dubna 2011

PROGRAM

- 9 hod. - sraz na Mariánském náměstí
v Českých Budějovicích
10 hod. - příjezd na Dunajovickou horu
10.30 hod. - prohlídka lesní křížové cesty
12.30 hod. - „Tajemství Dunajovické hory“
14.30 hod. - příjezd na Mariánské náměstí
do Českých Budějovic

Více informací obdržíte v kanceláři
na Děkanství u sv. Mikuláše
nebo na tel.: 721 933 754.

Česká křesťanská
akademie

Rožmitál pod Třemšínem a Hvožďany

Modrý salonek budovy ZUŠ

18. 3. (pátek) v 18.30 hod.

Mgr. Vladimír Červenka:

Rodinné paměti Bukovanských z Bukovan (ze života drobné šlechty předbellohorských Čechů)

ČKA Tábor a Husitské muzeum v Táboře

Přednáškový sál Husitského muzea

22. 3. (úterý) v 18 hod.

Mgr. Ludmila Mikulová:

Od Aleniny Lhoty po Žižov - krajinou kapliček a Božích muk na Tábořsku

www.husitskemuzeum.cz

Třeboň

Přednáškový sál (zimní kaple) kláštera

24. 3. čtvrtek, 18 hodin

Prof. Lubomír Mlčoch:

Od demografického propadu ke krizi penzijního systému * Kam kráčí kapitalismus?

Písek

Kulturní prostor Sladovna

25. 3. (pátek) v 18 hodin

Miloslav kardinál Vlk:

Kardinál, co umí mýt okna

Vodňany

2. patro Městského úřadu

31. 3. (čtvrtek) v 19 hod.

P. Bohuslav Švehla:

... aneb kdyby bylo Bavorsko, co jsou Vodňany

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Mgr. Jaromír Stehlík, okrskový vikář a administrátor v Pelhřimově, byl od 7. 2. 2011 ustanoven excurrento administrátorem farností Božejov a Libkova Voda, vikariát Pelhřimov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. PhDr. ThMgr. Karol Gottschalk Lovaš, OPraem. byl od 1. 3. 2011 ustanoven výpomocným duchovním ve farnostech Pelhřimov, Božejov a Libkova Voda, vikariát Pelhřimov.

DOKONČENÍ STUDIA

P. Tomáš Cyril Havel, CFSsS, administrátor farností Záhoří, Chřeškovice a Oslov, vikariát Písek, byl 23. 9. 2010 na vídeňské univerzitě prohlášen doktorem teologie (Dr. theol.). K získání titulu upřímně blahopřejeme.

ŽIVOTNÍ JUBILEUM

P. Mgr. Edward Emil Maka, Počátky, oslaví 23. března 2011 padesáté narozeniny.

K tomuto životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. Karel Zeman, CSsR, byl od 7. 2. 2011 odvolán z úřadu administrátora v Božejově a excurrento administrátora v Libkově Vodě a tentýž den nastoupil do Kněžského domova v Č. Budějovicích-Suchém Vrbném, kde 20. 2. 2011 ve věku 89 let zemřel. Pohřben byl 25. 2. 2011 v Božejově.

Vojtěch Vágai, trvalý jáhen, Větrná, zemřel 23. 2. 2011 v nemocnici v Českém Krumlově ve věku 52 let. Pohřben byl 5. 3. 2011 v Č. Krumlově.

R. I. P.

-acebb-

Velikonoční dílna

21. dubna 2011 (Zelený čtvrtek)
od 9 do 12 hod.

v klášterním sále
na Piaristickém náměstí
v Českých Budějovicích.
Dílnu pořádá
Děkanství u sv. Mikuláše.

Výstava obrazů Claudi Ondok
„**Pouť do země krále Davida**“
je otevřena v prostorách
Českého rozhlasu v Č. Budějovicích
do 31. března 2011
od pondělí do pátku (9-16 hod.)

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše svatě jsou z tohoto kostela přenášeny každý pátek v 18 hodin, s výjimkou prvního pátku v měsíci. (V době letních prázdnin se bohoslužby nepřenašejí).

* Každé úterý v 16 hod. vysíláme **Barvínek**, pořad určený pro naše malé posluchače. V postní době postupně přiblížíme jednotlivé profese, o kterých čteme v Bibli, a posoudíme, jak se během dvou tisíciletí změnila.

15. 3. pojednáme o rybářích „tehdy a nyní“. 29. 3. bude řeč o svatém Josefovi a o povolání tesaře v současnosti. 5. 4. se zaměříme na profesi celníka. Co dělají současní celníci? Sedí ve svých celnicích a čekají, až za nimi přijde Ježíš? 12. 4. se budeme věnovat povolání vojenskému. Jak by dnes musel přezbrojit setník, kterému Ježíš uzdravil služebníka?

* K poslechu **Magdazínu** vás zveme vždy ve středu v 9.30. O životě a hudbě s Iljou Huríkem pohovoříme 23. 3. „Raději třikrát zbytečně než pozdě“, říká onkoložka MUDr. Anna Ondračková, máje na mysli preventivní prohlídky. Kdy a kam se na prohlídku vypravit, co můžeme udělat pro své zdraví sami, jaké jsou prognózy nádorových onemocnění - nejen to se dozvíte v Magdazínu s datem vysílání 30. 3.

* **Oktáva** - týdeník, který přináší čerstvé zprávy o dění ve světě vážné hudby. Naladíte ho pravidelně v pátek v 16.55. 18. 3. vás pozveme na Jarní koncerty Filharmonie Brno. 1. 4. představíme festival Musica Religiosa 2011 a 8. 4. vás seznámíme s Velikonočním festivalem duchovní hudby.

* Jak se studenti středních církevních škol dívají na **Anežku Přemyslovnu**, to se dozvíte v úterý 15. 3. Do jejich literárních prací, věnovaných jedné z našich největších světic, nahledneme ve 22.00.

* V pondělí 21. 3. ve 22 hod. dostane slovo redaktor jihočeského studia Jan, Petr Pospíšil. Hosté jeho pořadu pohovoří o vzniku **domácí hospicové péče Jordán** v Táboře a také o službách, které svým klientům poskytují.

* Roztroušená skleróza (RS) je nevyléčitelné neurologické onemocnění, které ovlivňuje kvalitu života nemocného i jeho rodiny. Zasaňuje tělesné i mentální funkce. V ČR žije s tímto onemocněním asi 15.000 lidí. Na pomoc těmto lidem, jejich přátelům, rodinným příslušníkům vznikly různé regionální organizace. Vedle potřebné rehabilitace a poradenství nabízejí klientům možnost vytvořit společenství. Takovou organizací je i **Roska Olomouc**. Více o ní vám sdělíme v úterý 29. 3. ve 22 hod.

* Ve čtvrtek 7. 4. ve 22 hod. se spolu s redaktory ostravského studia Hedvika vydáme do **Katechetického a pedagogického centra v Ostravě**.

* Marína Koscelníková, redaktorka litoměřického studia Štěpán pro Vás připravuje regionální pořad na úterý 12. 4. V čase od 22 hod. představí činnost **občanského sdružení pro záchranu kostela a fary v Trmicích**. -kb-

EVROPSKÁ SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ ESEJ 2011

vyhlášená europoslanci
Martinem Kastlerem,
spolkovým předsedou Ackermann-Gemeinde
z Norimberka,
a Janem Březinou,
bývalým hejtnem Olomouckého kraje

Téma: „**Sousedé v srdci Evropy -
Známe se doopravdy?**“

Účastníci: Studenti středních a vysokých škol
z Německa, ČR a Slovenska do 26 let.

Hlavní cena: Třídenní cesta do Bruselu
nebo Štrasburku s návštěvou
Evropského parlamentu a dalších institucí.

Eseje mohou být přihlášeny v angličtině,
češtině, němčině a slovenštině.
Mají mít rozsah 1-3 stránky (DIN A4).

Pořadí v soutěži určí porota složená
z představitelů českých a německých institucí
pod vedením europoslanců M. Kastlera
a J. Březiny.

Výherci mohou své práce představit v rámci
XX. brněnského sympozia

„Dialog v srdci Evropy“, který se koná
15.-17. dubna 2011 a budou publikovány
v německém tisku.

Příspěvky do soutěže zasílejte e-mailem
na martin.kastler@europarl.europa.eu
do 4. dubna 2011

(uveďte prosím jméno, adresu, věk,
školu/univerzitu, studijní obor).

Podrobnější informace:

Martin Kastler, Evropský parlament,
Rue Wiertz 60, ASP 15 E 218, B-1047,
tel.: +32 2 2837538,
martin.kastler@europarl.europa.eu

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ nabízí

Körner Reinhard - Mystika prakticky

Křesťanská mystika se netýká jen elity křesťanů, kteří mají zcela mimořádné podmínky pro duchovní život. Nabývá konkrétní podoby všude tam, kde člověk od pouhého náboženského přesvědčení postoupí k praktickému životu s Kristem, v němž věří.

Brož., 143 s., 149 Kč

Mucha Ignác - Ve víru víry

Ve světle drobných příhod ze života mu ožívají některé pravdy víry, které sice všichni známe a častokrát slyšíme, ale v autorově podání mají sílu nás nově oslovit.

Brož., 62 s., 79 Kč

Ringlet Gabriel - O třech stromech

Byly jednou tři stromy a ty měly velké sny... Každý z nich nesl ve svém srdci jedno přání a každý z nich dostal od Boha dar. Tento tradiční libanonský příběh, který povzbuzoval víru dětí již po mnoho generací, jistě zaujme i české čtenáře.

Váz., 32 s., 139 Kč

Fernando Millán Romeral O.Carm. - Postavil se zlu

Život karmelitána a novináře Tita Brandsmy

3. 11. 1985 blahořečil Jan Pavel II. holandského karmelitána Tita Brandsmu, který zemřel za války v koncentračním táboře Dachau. V knize nás autor uvádí do života a myšlení svého spolubratra, který byl mimořádnou osobností své doby.

Brož., 102 str., 139 Kč

Marie Svatošová, Jana Maršíková - Kmotra na e-mailu

O prázdninách přišla moje kmotřenka s nápadem: „Budeme si mailovat.“ Deštivé počasí nám přálo, stránky přibývaly. Jednoho dne jsem se jí svěčila, jak ráda bych si takhle povídala i s jinými svými kmotřenci... A zase přišla s nápadem: „No tak můžeme z toho, o čem si píšeme, udělat knížku a dáš jim ji.“ Nasadila mi brouka do hlavy. A pak jsem si dodala odvahy a výsledek je tato kniha.

Brož., 55 str., 79 Kč

Křížová cesta a instantní káva

Ve známém českém filmu říká jedna z postav: „*Je doba zkracování*“. Bylo to řečeno o době počátku minulého století. Dnešní doba by mohla mít přízvisko „instantní“. Je dobou instantních polévek, instantní kávy, instantních kaší a pudinků. Zalít v šálku horkou vodou a hotovo! Nač se namáhat se sháněním surovin, ingrediencí, nač se zabývat dlouhým vařením a špinit tolik nádobí, když lze všeho dosáhnout tak jednoduše a levně? Žádné velké náklady, žádná velká námaha. Náhražka vše hladce vyřeší. Že ta chuť není ta pravá? Že je jenom „skoro“ pravá? Ale to přece tolik nevadí. Důležité je pohodlí.

Někdy se tyto postoje ukrádají i do našeho duchovního života. Nač se namáhat, když leccos lze odbýt jednoduše? Nač se účastnit různých poutí a shromáždění, když téměř všechno důležité stejně přenáší televize? Že k nám předloni přijel na návštěvu Svatý otec? V televizi jsme ho viděli lépe, než kdybychom se trmáceli na mši svatou až do Brna nebo Staré Boleslavi. V klidu domova, nohy v teple, oči upřené na obrazovku jsme mohli pohodlně sledovat ty významné události. Bez velké námahy, bez velkých investic. Komu z nás ale došlo, že to nebylo úplně to pravé, protože jsme v tu chvíli netvořili a tudíž ani naplno nevnímali atmosféru oněch vzácných slavností? Vychutnávali jsme si sice pohodlí domova, ale nebyli jsme naplno s církví. Tyto televizní přenosy totiž jsou určeny hlavně těm z nás, kteří se osobně zúčastnit nemohou, z důvodu nemoci nebo jiné vážné příčiny. Vážná příčina však není nedostatek pohodlí.

Bůh, který každého z nás nekonečně miluje, nás skrze Ježíše Krista spasil. Ježíš se o své pohodlí naprosto nestaral. A my nemůžeme dělat nic jiného než Ježíše přijmout nebo odmítnout. Ale přijetí Krista není vždy snadné a většinou se nedá zjednodušit na kývnutí hlavou a hotovo. Ježíše se musíme naučit stále znovu přijímat v každém okamžiku života a ve všech životních situacích. A navíc přijímat s radostí. To ale stojí námahu a úsilí. Úsilí opravdové modlitby, opravdového pokání, opravdové pokory, opravdové zbožnosti. Žádné pohodlné náhražky tu neexistují.

Kde a kdy s tím úsilím začít? Třeba v postní době. V té krásné době zastavení, klidu a usebrání. Postní usebrání neznamená ustrnutí v nehybnosti. Naopak. Dobře se usebrat mohou i na cestě. Zvláště na křížové cestě. Velmi vhodná je k tomu křížová cesta, která není dlouhá jen pár desítek metrů kolem

kostelní stěny, ale vede krajinou třeba i několik kilometrů. Jedna z těch nejkrásnějších se vine kolem poutního místa Římov. Je už tradicí, že se zde na Květnou neděli koná velká pobožnost křížové cesty, kterou vede místní duchovní správce spolu s generálním vikářem. Krátce po poledni, za zpěvu staré poutnické písně, se svátečně oblečení lidé vydávají na cestu. Početný průvod pestrého složení vychází od kostela a jde od kapličky ke kapličce, po trase dlouhé asi šest kilometrů. Dost dlouhá doba na to, abychom si všichni uvědomili, co prožíváme, zpotili a zadýchali se při chůzi do prudkého kopce. V těch chvílích se skutečně namáháme a potíme a nejenom o potu a námaze mluvíme. Na vlastní kůži zažíváme obtíže cesty, nejenom o nich slyšíme nebo je sledujeme v televizi.

V půli cesty trasu protíná dosti frekventovaná silnice. Zběsilost světa v podobě hučících aut náhle prolamuje naše tvrdě „vybojované“ usebrání. Ale s tím se, popravdě, musíme potýkat nejen na této poutní křížové cestě, ale často i na naší životní cestě. U každé kapličky se průvod zastaví, zpěv poutníků umlkne a kněží se začnou nahlas modlit. Mnohdy tím přeruší rozhovory o naprosto světských věcech, do nichž mnozí z nás cestou upadli. Modlitby kněží obrátí naši mysl k zpět Bohu a k tomu, proč jsme sem vlastně přišli. Abychom se modlili. To také často potřebujeme ve svém životě. Aby se s námi někdo zastavil, přerušil tok našich světských starostí a připomenul nám, že smyslem naší životní cesty je Bůh. Církev to dělá ve svých kněžích. Budme za ně vděční.

Po chvíli modlitby opět zazní zpěv a dav poutníků (bývá jich i kolem tří set), se pohne k dalšímu zastavení. Posledním zastavením je maličká stavba představující Boží hrob. Člověk se musí hodně sklonit, aby mohl úzkým vchodem vstoupit do temné místnůstky. Lidé tam vcházejí a vycházejí po jednom, nejvýše po dvou. Proto se tu poutníci zdržují dost dlouho. A potom – vzhůru do kostela! Pán Ježíš přece nezůstal ležet v hrobě, ale vstal z mrtvých, zůstal s námi a my se s ním můžeme setkat v Nejsvětější svátosti. Na nádvoří kostela je zakončení křížové cesty. Všichni, kdo vytrvali až do tohoto okamžiku, dostávají požehnání.

Rozcházíme se domů, někteří pěšky, vzdálenější auty nebo autobusem. Ti nejvíce unavení a vyhládlí si mohou v hostinci před kostelem dát něco k snědku a třeba kávu. I když ta bude možná jenom instantní.

BAJ

Pokračování z 2. strany obálky.

Nebudete-li jako maličci - nevejdete do Božího království. Dětství Boží nezná stáří.

11. Pán Ježíš přibít na kříž

Nezeptali jsme se Anežky, proč odešla do kláštera? „Buď vůle Tvá“ - nebe ji zavolalo, jako magnetem se cítila přitahována. Svoji vůli vložila v Boží vůli - splnila svůj životní cíl, dosáhla vnitřního štěstí a klidu.

Kristovy ruce jsou přibity ke kříži modlitby. Jímí objímala rodnou zemi. A nad horami té země hořel svatý slib života. „Sestra české země“, jak lid ji vděčně nazýval, věděla, co potřeboval její bratr Václav,... její synovec, král železný a zlatý Přemysl Otakar II.

Vedle nádhery královského dvora, vedle světské diplomacie potřebovali tito panovníci skryté ruce v ustavičné modlitbě - ruce k modlitbě přibité.

12. Pán Ježíš umírá na kříži

Těm, kteří věřili jen ve svoji sílu, připomněla, že jedině Kristus vítězí, vládne, dává a obhacuje. Křečovitě bolesti prožíval český národ, když byl zrazen a poplíván. Zdálo se, že je to dokonání národa.

Anežka se stává hvězdou ukazující cestu k věčným hodnotám. Její ruka zachycuje v temnotách, připravuje advent, čekající, skromná jen služebnice oltáře, ne s jeho svatozáří.

13. Pána Ježíše snímají s kříže

Dcero královská, nevíme, kde je ukryto tvé spící tělo, kde je tvůj hrob. Víme, že duší jsi v nebi. Byla jsi oděna láskou, milosrdenstvím, štědrostí, Bůh byl v tobě. Tvůj klášter přitahoval tolik potřebných.

I my tě potřebujeme. Zvoníme na bránu...

Tvůj národ, vznešená Přemyslovno, vymřel

v rouchu knížat. Tys' přežila je k dnešku i do budoucnosti v pláští chudoby.

Buď štedrou ze skrytosti věčného života svému lidu.

14. Pán Ježíš vložen do hrobu

Anežko, svatá Přemyslovno, tvůj hrob chceme hledat na všech místech naší země!

Chraň její chrámy a svatyně, kde chléb se láme a žehná, kde v kalichu víno se třeptá k zázraku proměnění.

Za všechny z českého rodu, jejichž krev símě svatých Čech rodí, za všechny chudé a ponížené, za všechny, kdož budou zrnem, až zaduje vítr a v propast požene plevy - pros!

Na nás hříšné a slabé pamatuj,

Dcero královská, snoubenka.

Zdroj: www.pastorace.cz

Pokračování z 1. strany

let...“ Všichni však známe Pánův soud: „Blázne, ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši...“ (Lk 12, 19-20).

Praxe almužny obrací naši pozornost k Božímu prvenství a vede ke vnímavosti vůči druhým lidem, nechává nás znovu objevit dobrotu Otce, přijmout jeho milosrdenství.

Během celé postní doby nám církev předkládá Boží slovo v hojnější míře. Tím, že o něm rozjímáme a přijímáme ho do svého nitra pro každodenní život, se učíme

cennému a nenahraditelnému způsobu modlitby. Když pozorně nasloucháme Bohu, který stále mluví k našemu srdci, dostáváme posilu na cestě víry, kterou jsme zahájili v den křtu. Modlitba nám také umožňuje, abychom vnímali čas novým způsobem: bez perspektivy věčnosti a transcendence čas totiž jednoduše směřuje naše kroky k horizontu, jenž nemá budoucnost. Naopak – když se modlíme, nacházíme čas pro Boha, chápeme, že jeho „slova nepominou“ (srov. Mk 13, 31) – a vstupujeme s ním do důvěrného společenství, které nám „nikdo nevezme“ (Jan 16, 22). To nás otevírá pro naději, která nezklame, pro věčný život. (...)